

Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice

Orientări politice

pentru viitoarea
Comisie Europeană

Declarația de deschidere

fa sesiunii plenare
a Parlamentului European

Jean-Claude Juncker

Candidat la funcția de Președinte
al Comisiei Europene

Strasbourg, 15 iulie 2014

Să punem Europa în mișcare

Principalele mesaje

ale președintelui ales Juncker,
desprinse din discursul său
în fața Parlamentului European

Declarație

în sesiunea plenară a
Parlamentului European
înainte de votarea Colegiului

Strasbourg, 22 octombrie 2014

Jean-Claude Juncker

Candidat la funcția de Președinte
al Comisiei Europene

Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice

Orientări politice pentru viitoarea
Comisie Europeană

Declarația de deschidere a sesiunii plenare
a Parlamentului European

Strasbourg, 15 iulie 2014

Un nou început pentru Europa: Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice

Orientări politice pentru viitoarea Comisie Europeană

În ultimii ani, Europa a trecut prin cea mai gravă criză financiară și economică de la al doilea război mondial. Măsuri fără precedent au trebuit să fie adoptate de instituțiile UE și de guvernele naționale pentru a stabili economiile statelor membre, a consolida finanțele publice și a împiedica anularea rezultatelor obținute în deceniile de integrare europeană. Cel mai periculos scenariu a fost evitat. Piața internă și integritatea zonei euro au fost menținute. Încet, dar sigur, creșterea economică și încrederea își fac din nou simțită prezența în Europa.

Cu toate acestea, criza a avut un impact puternic. Peste 6 milioane de persoane și-au pierdut locul de muncă în timpul crizei. Șomajul în rândul tinerilor a atins niveluri record. Mai multe dintre statele noastre membre sunt încă departe de a avea o creștere durabilă și niveluri adecvate ale investițiilor. În numeroase țări, încrederea în proiectul european a atins cel mai mic nivel înregistrat vreodată.

Măsurile adoptate în timpul crizei pot fi comparate cu repararea unui avion în flăcări în timp ce acesta zboară. În ansamblu, măsurile au reușit. S-au făcut însă greșeli. Echitatea socială a avut curențe. Legitimitatea democratică a avut de suferit deoarece multe instrumente noi au trebuit să fie create în afara cadrului juridic al Uniunii Europene. După ce a petrecut mai mulți ani concentrându-se pe gestionarea crizei, Europa constată că este adesea insuficient pregătită pentru provocările mondiale cărora va trebui să le facă față, fie că se referă la era digitală, la cursa pentru inovare și competențe, la penuria de resurse naturale, la siguranța alimentelor noastre, la costul energiei, la impactul schimbărilor climatice, la îmbătrânirea populației, fie că se referă la suferința și la sărăcia de la frontierele externe ale Europei.

Odată cu începerea noului ciclu legislativ în urma alegerilor pentru Parlamentul European din mai 2014, **a venit timpul pentru o nouă abordare.**

În calitate de candidat la funcția de președinte al Comisiei Europene, consider că sarcina mea esențială este aceea de a reclădi punțile în Europa de după criză. De a recâștiga încrederea cetățenilor europeni. De a axa politicile noastre pe abordarea provocărilor-cheie cărora economiile și societățile noastre vor trebui să le facă față. Și de a consolida legitimitatea democratică pe baza metodei comunitare.

După ce în campania electorală pentru alegerile parlamentare europene m-am prezentat în calitate de candidat principal al Partidului Popular European pentru funcția de președinte al Comisiei - alături de Martin Schulz din partea Partidului Socialiștilor Europeni, de Guy Verhofstadt din partea Alianței Liberalilor și

Democraților pentru Europa și a Partidului Democrat European, de Ska Keller și de José Bové din partea Partidului Ecologiștilor Europeni, precum și de Alexis Tsipras din partea Partidului Stângii Europene -, la data de 27 iunie 2014 am fost propus de Consiliul European drept candidat la funcția de președinte al Comisiei Europene. Făcând această propunere, Consiliul European a ținut seama de rezultatul alegerilor pentru Parlamentul European - în care partidul meu a câștigat cel mai mare număr de locuri -, după ce au avut loc consultările corespunzătoare cu reprezentanții Parlamentului European.

Astfel, s-a stabilit pentru prima dată o legătură directă între rezultatele alegerilor pentru Parlamentul European și propunerea pentru funcția de președinte al Comisiei Europene. Acest fapt este rezultatul solicitărilor formulate de mult timp de Parlamentul European și repetate de-a lungul mai multor decenii, având potențialul de a introduce o doză suplimentară foarte necesară de legitimitate democratică în procesul decizional european, în conformitate cu normele și cu practicile democrației parlamentare. De asemenea, este o oportunitate unică pentru un nou început.

După confruntările din campania electorală, acum trebuie să conlucrăm. În pofida diferențelor noastre, există o mare convergență a opiniilor cu privire la prioritățile-cheie care trebuie abordate la nivel european. Îmi exprim dorința de a colabora cu dumneavoastră pentru a ajunge la un consens larg la nivelul instituțiilor UE asupra a ceea ce este necesar să le oferim cetățenilor europeni. Apoi vorbele vor fi însoțite de fapte, pentru a pune în aplicare ceea ce am convenit.

Acesta este motivul pentru care, după ce am făcut schimb de opinii cu toate grupurile politice din Parlamentul European nou-ales, propun reînnoirea Uniunii Europene pe baza unei **Agende pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice**. O agendă care se concentrează pe domeniile în care Uniunea Europeană poate genera o schimbare reală.

Agenda mea se va axa pe abordarea a **zece domenii de politică**. Voi pune accentul pe obținerea de rezultate concrete în cele zece domenii. În rest, voi lăsa alte domenii de politică în responsabilitatea statelor membre întrucât acestea au un grad mai mare de legitimitate și sunt mai bine echipate pentru a da răspunsuri eficiente în materie de politică la nivel național, regional sau local, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității. **Îmi doresc o Uniune Europeană care să fie mai mare și mai ambițioasă în ceea ce privește aspectele importante și mai mică și mai modestă în ceea ce privește aspectele puțin importante.**

Cele zece domenii de politică pe care le voi aborda în cadrul Agendei mele pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice sunt următoarele:

1. Un nou impuls pentru locuri de muncă, creștere și investiții

Prima mea prioritate în calitate de președinte al Comisiei va fi aceea de a consolida competitivitatea Europei și de a stimula investițiile în vederea creării de locuri de muncă. Intenționez să prezint, în primele trei luni ale mandatului meu și în contextul revizuirii Strategiei Europa 2020, **un pachet ambițios în materie de locuri de muncă, creștere și investiții.**

Nu cred că putem genera o creștere durabilă într-un context caracterizat de existența datoriilor excesive, tot mai mari - aceasta este lecția învățată în perioada crizei, de care trebuie să ținem seama acum. De asemenea, știu foarte bine că locurile de muncă sunt create în principal de întreprinderi, și nu de guverne sau de instituțiile UE. Cu toate acestea, cred că putem utiliza mult mai eficient bugetul comun al UE și

Banca Europeană de Investiții (BEI). Trebuie să utilizăm aceste fonduri publice disponibile la nivelul Uniunii pentru a stimula investițiile private în economia reală. Avem nevoie de investiții mai inteligente, de o mai bună direcționare, de mai puțină reglementare și de mai multă flexibilitate în ceea ce privește utilizarea acestor fonduri publice. În opinia mea, această abordare ar trebui să ne permită **mobilizarea a până la 300 de miliarde EUR în investiții publice și private suplimentare în economia reală în următorii trei ani.**

Pentru aceasta, este necesar să se îmbunătățească mediul de investiții și să crească absorbția fondurilor. Pregătirea proiectelor de către BEI și Comisie ar trebui să fie intensificată și extinsă. Este necesar să se identifice proiecte noi, durabile și generatoare de locuri de muncă, menite să contribuie la restabilirea competitivității Europei. Pentru ca proiectele să se realizeze, trebuie, de asemenea, să dezvoltăm instrumente financiare mai eficace, inclusiv sub formă de împrumuturi sau de garanții cu o capacitate de risc mai mare. Ar trebui să se aibă în vedere o nouă majorare a capitalului BEI.

Această investiție suplimentară ar trebui să se axeze pe **infrastructură, în special pe rețelele de bandă largă și de energie, precum și pe infrastructura de transport în centrele industriale, pe educație, cercetare și inovare, precum și pe energia din surse regenerabile și pe eficiența energetică.** O sumă semnificativă ar trebui să fie direcționată către proiectele care pot ajuta generațiile mai tinere să revină în câmpul muncii în locuri de muncă decente, venind în completarea eforturilor care au început deja să fie depuse odată cu instituirea **schemei de garanție pentru tineret**, a cărei punere în aplicare trebuie accelerată și extinsă treptat.

Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual, prevăzută pentru sfârșitul anului 2016, ar trebui să fie utilizată în vederea orientării într-o mai mare măsură a bugetului UE în direcția creării de locuri de muncă, a creșterii și a competitivității.

În ceea ce privește utilizarea bugetelor naționale pentru creștere și investiții, trebuie - după cum a reafirmat Consiliul European la data de 27 iunie 2014 - să respectăm

Pactul de stabilitate și de creștere, utilizând totodată în mod optim flexibilitatea intrinsecă a normelor prevăzute de pact, astfel cum a fost reformat în 2005 și 2011. Intenționez să furnizez orientări concrete cu privire la această componentă a pachetului meu ambițios în materie de locuri de muncă, creștere și investiții.

Vom avea din nou locuri de muncă, creștere și investiții în Europa numai dacă elaborăm **cadrul de reglementare adecvat și dacă promovăm un climat de spirit antreprenorial și de creare de locuri de muncă**. Nu trebuie să sufocăm inovarea și competitivitatea cu reglementări prea prescriptive și prea detaliate, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri). IMM-urile constituie coloana vertebrală a economiei noastre, creând peste 85 % din noile locuri de muncă din Europa, și trebuie să le degrevăm de sarcina generată asupra lor de reglementări. Din acest motiv, intenționez să încredințez responsabilitatea unei mai bune reglementări unuia dintre vicepreședinții Comisiei mele și să acord acestui vicepreședinte un mandat pentru a identifica, împreună cu Parlamentul și Consiliul, birocrăția, atât la nivel european, cât și la nivel național, care ar putea fi rapid eliminată, ca parte a pachetului meu în materie de locuri de muncă, creștere și investiții.

2. O piață unică digitală conectată

Cred că trebuie să valorificăm mult mai bine oportunitățile însemnate pe care le oferă tehnologiile digitale, pentru care nu există frontiere. În acest sens, va trebui să avem curajul de a dărâma barierele naționale în ceea ce privește reglementările în domeniul telecomunicațiilor, drepturile de autor și legislația privind protecția datelor, gestionarea frecvențelor radio și aplicarea dreptului concurenței.

Dacă acționăm astfel, putem asigura faptul că cetățenii europeni vor putea în curând să își utilizeze telefoanele mobile în întreaga Europă fără să fie nevoiți să plătească tarife de roaming. Putem asigura faptul că toți consumatorii sunt în măsură să acceseze servicii, muzică, filme și evenimente sportive pe dispozitivele lor electronice oriunde s-ar afla în Europa și fără a ține seama de frontiere. Putem crea condiții de concurență echitabile, prin care toate întreprinderile care își oferă bunurile sau serviciile în Uniunea Europeană să facă obiectul aceluiași norme privind protecția datelor și protecția consumatorilor, indiferent de locul în care se află serverul lor. **Prin crearea unei piețe unice digitale conectate, în cursul mandatului viitoarei Comisii putem genera în Europa o creștere suplimentară în valoare de până la 250 de miliarde EUR**, creând astfel sute de mii de noi locuri de muncă, în special pentru persoanele mai tinere aflate în căutarea unui loc de muncă, și o societate bazată pe cunoaștere dinamică.

În acest scop, intenționez ca, în primele șase luni ale mandatului meu, să iau **măsuri legislative ambițioase în direcția unei piețe unice digitale conectate**, în special prin încheierea rapidă a negocierilor referitoare la normele europene comune privind protecția datelor, prin creșterea gradului de ambiție al reformei în curs a normelor noastre din domeniul telecomunicațiilor, prin modernizarea normelor privind drepturile de autor, având în vedere revoluția digitală și evoluția comportamentului consumatorilor, și prin modernizarea și simplificarea normelor privind protecția consumatorilor pentru achizițiile online și cele digitale. Aceste măsuri ar trebui să fie însoțite de eforturi menite să stimuleze competențele digitale și învățarea la nivelul societății, precum și să faciliteze crearea de întreprinderi noi inovatoare. Creșterea

gradului de utilizare a tehnologiilor digitale și a serviciilor online ar trebui să devină o politică orizontală, care să acopere toate sectoarele economiei și ale sectorului public.

3. O uniune a energiei rezilientă și cu o politică privind schimbările climatice orientată spre viitor

Evenimentele geopolitice actuale ne-au reamintit cu putere faptul că Europa se bazează în prea mare măsură pe importurile de combustibil și de gaze. De aceea, aș dori să reformez și să reorganizez politica energetică a Europei într-o **nouă Uniune Europeană a energiei**. Trebuie să ne punem în comun resursele, să ne combinăm infrastructurile și să ne unim puterea de negociere în raport cu țările terțe. Trebuie să ne diversificăm sursele de energie și să reducem dependența energetică ridicată a mai multora dintre statele noastre membre.

Vreau să mențin piața noastră europeană de energie deschisă pentru vecinii noștri. Cu toate acestea, **dacă prețul energiei din Est devine prea mare, fie din punct de vedere comercial, fie din punct de vedere politic, Europa ar trebui să poată trece foarte rapid la alte canale de aprovizionare**. Trebuie să putem inversa fluxurile de energie atunci când este necesar.

Trebuie, de asemenea, să creștem ponderea energiei din surse regenerabile pe continentul nostru. Acest lucru nu este numai o chestiune de politică responsabilă privind schimbările climatice, ci și un imperativ al politicii industriale, dacă dorim în continuare ca pe termen mediu să avem la dispoziție energie la prețuri accesibile. Cred cu tărie în potențialul creșterii verzi. **De aceea, aș dori ca Uniunea Europeană a energiei să devină numărul 1 mondial în domeniul energiilor regenerabile.**

Aș dori, de asemenea, îmbunătățirea semnificativă a eficienței energetice dincolo de obiectivul stabilit pentru 2020, în special în ceea ce privește clădirile, și susțin un obiectiv ambițios și obligatoriu în acest scop, care să continue actualul parcurs în materie de eficiență energetică. Vreau ca Uniunea Europeană să ocupe un loc de prim-plan în combaterea încălzirii globale, atât în perioada anterioară reuniunii de la Paris a Organizației Națiunilor Unite din 2015, cât și în perioada ulterioară, în conformitate cu obiectul de limitare a creșterii temperaturii la maximum 2 grade Celsius față de nivelurile înregistrate în perioada preindustrială. Suntem datori să facem acest lucru pentru generațiile viitoare.

4. O piață internă mai profundă și mai echitabilă, cu o bază industrială consolidată

Piața noastră internă este cel mai mare atu al Europei într-o perioadă de globalizare tot mai accentuată. Prin urmare, vreau ca viitoarea Comisie să se bazeze pe puterea pieței noastre unice și să valorifice pe deplin potențialul acesteia în toate dimensiunile sale. Trebuie să finalizăm piața internă de produse și servicii și să facem din aceasta o rampă de lansare pentru întreprinderile noastre și pentru industria noastră, astfel încât acestea să se dezvolte în economia mondială, inclusiv în ceea ce privește produsele agricole.

Cred cu tărie că trebuie să menținem și să consolidăm o bază industrială puternică și

de înaltă performanță pentru piața noastră internă, întrucât ar fi o naivitate din partea noastră să credem că în Europa creșterea ar putea să fie generată numai pe baza serviciilor. **Până în 2020 trebuie să reducem ponderea industriei în PIB-ul UE la 20 %, de la mai puțin de 16 % cât este în prezent.** Aceasta ar trebui să asigure faptul că Europa își menține poziția de lider la nivel mondial în sectoare strategice cu locuri de muncă de calitate, cum ar fi industria autovehiculelor, industria aeronautică, ingineria, sectorul spațial, industria chimică și industria farmaceutică. Pentru realizarea acestui obiectiv trebuie să stimulăm investițiile în noile tehnologii, să îmbunătățim mediul de afaceri, să facilităm accesul la piețe și la finanțare, în special pentru IMM-uri, și să asigurăm faptul că lucrătorii dețin competențele de care industria are nevoie.

O prioritate continuă este finalizarea remedierii problemelor din sectorul nostru bancar și stimularea investițiilor private. Am fost un puternic susținător al dezvoltării unor **controale mai stricte ale băncilor** prin intermediul unui mecanism unic de supraveghere și al unui mecanism unic de rezoluție cu un fond unic de rezoluție care se va construi treptat. Comisia mea va fi activă și vigilentă în ceea ce privește asigurarea faptului că vom pune în aplicare pe deplin noile norme privind supravegherea și rezoluția, ceea ce va face băncile europene mai solide, astfel încât acestea să își poată relua activitatea de creditare a economiei reale.

Cu timpul, cred că ar trebui să completăm noile norme europene privind băncile cu o **uniune a piețelor de capital**. Pentru a îmbunătăți finanțarea economiei noastre, ar trebui să dezvoltăm și să integrăm în continuare piețele de capital. Acest lucru ar reduce costurile mobilizării de capital, în special pentru IMM-uri, și ar contribui la diminuarea dependenței noastre foarte ridicate de finanțarea bancară. De asemenea, ar spori atractivitatea Europei ca zonă de investiții.

Libera circulație a lucrătorilor a fost întotdeauna unul dintre principalii piloni ai pieței interne și o voi apăra, acceptând totodată dreptul autorităților naționale de a combate abuzurile sau cererile frauduloase. Cred că ar trebui să considerăm libera circulație ca fiind o oportunitate economică, și nu o amenințare. Prin urmare, ar trebui să promovăm **mobilitatea forței de muncă**, în special în domeniile în care locurile de muncă nu se ocupă în mod recurent sau în care există o necorelare a competențelor cu cerințele pieței. În același timp, voi asigura faptul că **Directiva privind detasarea lucrătorilor** este pusă în aplicare cu strictețe și voi iniția o examinare bine direcționată a acestei directive care să asigure eliminarea dumpingului social în Uniunea Europeană. **În Uniunea noastră, aceiași activitate desfășurată în același loc ar trebui să fie remunerată în același mod.**

Avem nevoie de o echitate sporită în cadrul pieței noastre interne. Recunoscând competența statelor membre în ceea ce privește sistemele lor de impozitare, trebuie să ne intensificăm eforturile de **combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale**.

3

astfel încât toți să contribuie în mod echitabil. Voi continua să promovez în special cooperarea administrativă dintre autoritățile fiscale și activitatea desfășurată în vederea adoptării la nivelul UE a unei baze fiscale consolidate comune a societăților și a unei taxe pe tranzacțiile financiare. Propunerea de consolidare a normelor Uniunii privind combaterea **spălării de bani** ar trebui adoptată rapid și ar trebui să prevadă dispoziții ambițioase, în special în ceea ce privește identificarea beneficiarilor reali și îmbunătățirea măsurilor de precauție privind clientela.

5. O uniune economică și monetară mai aprofundată și mai echitabilă

În următorii cinci ani, doresc să continui procesul de reformă a uniunii noastre economice și monetare, pentru a menține stabilitatea monedei noastre unice și pentru a îmbunătăți convergența dintre statele membre care utilizează moneda unică în ceea ce privește politica economică, bugetară și cea privind piața muncii. Mă voi baza în acest sens pe „rapoartele celor patru președinți” și pe proiectul Comisiei pentru o uniune economică și monetară profundă și veritabilă, ținând întotdeauna seama de dimensiunea socială a Europei.

Criza a fost doar întreruptă. Trebuie să utilizăm această întrerupere pentru a consolida și a completa măsurile fără precedent pe care le-am adoptat în timpul crizei, pentru a le simplifica și a le da un caracter mai legitim din punct de vedere social. În ceea ce mă privește, consider că, în punerea în aplicare a reformelor structurale necesare, stabilitatea monedei noastre unice și robustețea finanțelor publice sunt la fel de importante ca și echitatea socială.

Doresc să lansez **inițiative legislative și nelegislative prin care să aprofundăm uniunea noastră economică și monetară** în decursul primului an al mandatului meu. Aceste inițiative ar include o revizuire orientată spre stabilitate a „pachetului de șase măsuri legislative” și a „pachetului de două măsuri legislative” (astfel cum se prevede în actele legislative menționate anterior), propuneri de încurajare a întreprinderii de noi reforme structurale, în cazul în care este necesar prin stimulente financiare suplimentare și printr-o capacitate bugetară bine direcționată în zona euro, și o propunere privind o reprezentare externă mai eficientă a uniunii noastre economice și monetare.

Pe termen mediu, cred că trebuie să reechilibrăm modul în care acordăm sprijin condiționat pentru stabilitate țărilor din zona euro aflate în dificultate. În viitor, ar trebui să putem înlocui „**troica**” cu o structură cu o mai mare legitimitate democratică și mai responsabilă, care să aibă la bază instituțiile europene și un control parlamentar sporit, atât la nivel european, cât și la nivel național. Propun, de asemenea, ca, în viitor, orice program de sprijin și de reformă să fie **evaluat** nu numai din punct de vedere al sustenabilității fiscale, dar și al **impactului social**. Efectele sociale ale reformelor structurale trebuie discutate public, iar combaterea sărăciei trebuie să fie o prioritate. Cred cu fermitate în economia *socială* de piață. Faptul că, pe timp de criză, armatorii și speculatorii se îmbogățesc și mai mult, în timp ce pensionarii nu se mai pot întreține este incompatibil cu economia socială de piață, după părerea mea.

6. Un acord de liber schimb cu SUA care să fie rezonabil și echilibrat

În timpul președinției mele, Comisia va negocia un acord comercial cu Statele Unite ale Americii care să fie rezonabil și echilibrat, în spiritul avantajelor reciproce și al transparenței. Este anacronic ca, în secolul al XXI-lea, europenii și americanii să impună în continuare **taxe vamale** pentru produsele celeilalte părți. Acestea ar trebui să fie eliminate rapid și integral. Consider, de asemenea, că putem face un pas mare înainte prin recunoașterea reciprocă a **standardelor privind produsele** sau prin întreprinderea de măsuri în vederea creării unor standarde transatlantice.

Cu toate acestea, în calitate de președinte al Comisiei, voi fi totodată foarte clar cu privire la faptul că **nu voi sacrifica pe altarul liberului schimb standardele sociale, în materie de siguranță, de sănătate și de protecție a datelor ale Europei și nici diversitatea noastră culturală.** În special, pentru mine, în calitate de președinte al Comisiei, siguranța alimentelor pe care le consumăm și protecția datelor cu caracter personal ale europenilor vor fi aspecte care nu vor fi negociabile. De asemenea, nu voi accepta ca jurisdicția instanțelor din statele membre ale UE să fie limitată de regimuri speciale pentru litigiile dintre investitori. Statul de drept și principiul egalității în fața legii trebuie să se aplice și în acest context.

Voi insista ca în toate etapele negocierilor să existe o **transparență sporită față de cetățeni și de Parlamentul European**, care, în temeiul tratatelor UE, va avea ultimul cuvânt cu privire la încheierea acordului.

7. Un spațiu de justiție și de drepturi fundamentale bazat pe încredere reciprocă

Uniunea noastră Europeană nu este o simplă piață comună de mari dimensiuni, ci este, de asemenea, **o Uniune a valorilor comune**, care sunt specificate în tratate și în Carta drepturilor fundamentale. Cetățenii se așteaptă ca guvernele lor să le ofere justiție, protecție și echitate, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a statului de drept. Acest lucru necesită, de asemenea, acțiuni europene comune, bazate pe valorile pe care le împărtășim.

Intenționez să fac uz de prerogativele Comisiei pentru a promova, în domeniul nostru de competență, valorile noastre comune, statul de drept și drepturile fundamentale, ținând seama în mod corespunzător, în același timp, de diversitatea tradițiilor constituționale și culturale ale celor 28 de state membre. Intenționez să numesc **un comisar cu atribuții specifice privind Carta drepturilor fundamentale și statul de drept.** Acest comisar va avea, de asemenea, sarcina de a finaliza **aderarea Uniunii la Convenția europeană a drepturilor omului**, ceea ce reprezintă o obligație în temeiul Tratatului UE.

Discriminarea nu trebuie să-și aibă locul în Uniunea noastră, indiferent dacă aceasta este bazată pe criterii de naționalitate, de sex, de origine rasială sau etnică, de religie sau convingeri, de handicap, de vârstă sau de orientare sexuală și indiferent dacă este îndreptată asupra persoanelor care aparțin unei minorități. Prin urmare, voi menține propunerea de directivă în acest domeniu și voi încerca să conving guvernele naționale să renunțe la rezistența de care dau dovadă în prezent în cadrul Consiliului.

Protecția datelor este un drept fundamental de importanță deosebită în era digitală. Pe lângă finalizarea rapidă a activității legislative privind un set comun de norme în materie de protecție a datelor în Uniunea Europeană, trebuie, de asemenea, să promovăm acest drept în relațiile noastre externe. Având în vedere dezvoltările recente privind supravegherea în masă, partenerii noștri apropiați, precum Statele Unite, trebuie să ne convingă că actualele mecanisme de siguranță sunt cu adevărat sigure, în cazul în care doresc ca acestea să fie menținute. De asemenea, Statele Unite trebuie să garanteze că toți cetățenii UE au dreptul de a introduce o acțiune în instanțele din SUA privind asigurarea respectării drepturilor lor în materie de protecție a datelor, indiferent dacă au sau nu reședința pe teritoriul acestei țări. Acest

lucru va fi esențial pentru restabilirea încrederii în relațiile transatlantice.

Combaterea criminalității și a terorismului transfrontalier este o responsabilitate europeană comună. Trebuie să dezmembrăm rețelele de criminalitate organizată, precum cele care fac trafic de persoane, desfășoară activități de contrabandă și comit infracțiuni informatice. Trebuie să combatem corupția, terorismul și radicalizarea, garantând totodată drepturile și valorile fundamentale, inclusiv drepturile procedurale și protecția datelor cu caracter personal.

Întrucât tot mai mulți cetățeni studiază, lucrează, fac afaceri, se căsătoresc și au copii în alte state membre ale Uniunii, **cooperarea judiciară dintre statele membre ale**

UE trebuie îmbunătățită treptat, și anume prin crearea de legături între diferitele sisteme de justiție, prin consolidarea instrumentelor comune, precum Eurojust, prin realizarea de progrese în ceea ce privește noile instrumente cum ar fi Parchetul

European, care vizează combaterea actelor frauduloase care aduc atingere bugetului UE, și prin recunoașterea reciprocă a hotărârilor, astfel încât cetățenii și întreprinderile să-și exercite mai ușor drepturile în Uniune.

8. Către o nouă politică privind migrația

Recentele evenimente dramatice din Mediterana ne-au arătat că Europa trebuie să gestioneze mai bine migrația, în toate aspectele sale. Acest lucru este în primul rând un imperativ umanitar. Sunt convins că trebuie să conlucrăm strâns, **într-un spirit de solidaritate**, pentru a asigura faptul că nu se produc din nou situații precum cea din Lampedusa.

Pe baza valorilor noastre comune, trebuie să îi protejăm pe cei aflați la nevoie, printr-o **politică comună în materie de azil** solidă. Noul sistem comun de azil convenit trebuie implementat integral, iar divergențele privind punerea în aplicare la nivel național trebuie eliminate. Intenționez, de asemenea, să analizez posibilitatea utilizării Biroului European de Sprijin pentru Azil în scopul de a ajuta autoritățile din țările terțe și din statele membre să trateze cererile refugiaților și cererile de azil în situații de urgență, dacă este cazul la fața locului, într-o țară terță care este vizată în mod special.

Doresc să promovez o **nouă politică europeană privind migrația legală**. O astfel de politică ne-ar putea ajuta să soluționăm problema deficitului de competențe specifice și să atragem talente, pentru a face față mai bine provocărilor demografice din Uniunea Europeană. Îmi doresc ca Europa să devină cel puțin la fel de atractivă ca și destinațiile preferate de migrare, cum ar fi Australia, Canada și SUA. Ca un prim pas, intenționez să revizuiesc legislația privind „cartea albastră” și stadiul nesatisfăcător de punere în aplicare a acesteia.

Consider, de asemenea, că trebuie să tratăm mai ferm **migrația neregulamentară**, în special prin îmbunătățirea cooperării cu țările terțe, inclusiv în ceea ce privește readmisia.

Voi încredința **unui comisar o responsabilitate specială în materie de migrație**, pentru a conlucra pe această temă cu toate statele membre și cu țările terțe cele mai vizate.

Nu în ultimul rând, trebuie **să securizăm frontierele Europei**. Politicile noastre comune în materie de azil și de migrație vor funcționa numai dacă vom fi în măsură să evităm un aflux necontrolat de migranți ilegali. Prin urmare, trebuie să consolidăm capacitățile operaționale ale Frontex, agenția europeană privind frontierele externe. Cu siguranță, un buget de doar 90 de milioane EUR pe an nu este pe măsura sarcinii de a proteja frontierele comune ale Europei. Statele membre trebuie să pună în comun mai multe resurse pentru a consolida activitatea Frontex și pentru ca echipele europene de polițiști de frontieră să intre în acțiune, astfel încât acestea să fie desfășurate rapid în operațiunile comune ale Frontex și în misiunile de intervenție rapidă la frontiere. Acest lucru reprezintă responsabilitatea comună a tuturor statelor membre ale UE, atât a celor din nord, cât și a celor din sud, care trebuie asumată într-un spirit de solidaritate.

Trebuie, de asemenea, să aplicăm și să asigurăm cu fermitate respectarea noilor noastre norme europene comune de sancționare a **traficantilor de persoane**. Infractorii care exploatează suferința și nevoile persoanelor aflate în situații dificile sau care fac obiectul persecuțiilor trebuie să știe că Europa este vigilentă și îi va deferi justiției de fiecare dată.

9. Un actor mai puternic pe plan mondial

În materie de politică externă, avem nevoie de o Europă mai puternică. Criza din Ucraina și situația îngrijorătoare din Orientul Mijlociu arată cât de important este ca Europa să fie unită pe plan extern. Mai sunt încă multe de făcut în acest sens.

În opinia mea, nu putem fi mulțumiți de modul în care funcționează în prezent politica noastră externă comună. Trebuie să instituim mecanisme mai bune pentru a anticipa din timp evenimentele și pentru a identifica rapid răspunsuri comune. Trebuie să fim mai eficace în reunirea instrumentelor de acțiune externă ale Europei. Politica noastră comercială, ajutorul pentru dezvoltare, participarea noastră în cadrul instituțiilor financiare internaționale și politica noastră de vecinătate trebuie combinate și activate conform unei logici unice.

Viitorul Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate a Europei va trebui să fie un actor puternic și cu experiență care să combine instrumentele naționale și europene, precum și toate instrumentele de care dispune Comisia, într-un mod mai eficace decât în trecut. Acesta trebuie să acționeze împreună cu comisarul european pentru comerț, cu cel pentru dezvoltare și ajutor umanitar, precum și cu cel pentru politica de vecinătate. În acest sens, va fi necesar ca Înaltul Reprezentant să joace un rol mai pregnant în cadrul colegiului comisarilor. Pentru ca acest lucru să fie posibil, intenționez să încredințez altor comisari responsabili de relațiile externe funcția de **adjunct al Înaltului Reprezentant**, atât în cadrul colegiului, cât și pe scena internațională.

Consider, de asemenea, că trebuie să depunem eforturi pentru ca Europa să fie mai puternică în **materie de securitate și de apărare**. Într-adevăr, Europa este în principal o „putere necoercitivă”, dar chiar și cele mai capabile puteri „necoercitive” nu vor putea face față pe termen lung fără cel puțin câteva capacități de apărare integrate. Tratatul de la Lisabona prevede posibilitatea ca statele membre care doresc acest lucru să își regroupeze capacitățile de apărare sub forma unei cooperări structurate permanente. Aceasta înseamnă că statele membre care doresc se pot

implica în misiuni comune ale UE în zonele de criză, dacă este necesar, lucru care ar fi fost necesar încă de la început în Mali sau în Sudanul de Sud. Statele membre ar trebui, de asemenea, să creeze mai multe sinergii în ceea ce privește achizițiile publice în materie de apărare. În perioade în care resursele sunt limitate, se impune ca ambițiile noastre să dispună de resurse pe măsură, pentru a evita duplicarea programelor. În prezent, peste 80 % din investițiile în echipamente de apărare din UE sunt în continuare efectuate la nivel național. Consolidarea cooperării în ceea ce privește achizițiile publice în domeniul apărării este, prin urmare, o prioritate, chiar și numai din motive bugetare.

În ceea ce privește **extinderea**, recunosc din toată inima că acest subiect a reprezentat un succes istoric, care a adus pace și stabilitate pe continentul nostru.

Cu toate acestea, Uniunea și cetățenii noștri trebuie acum să se adapteze aderării la UE a unui număr de 13 state membre în ultimii zece ani. UE trebuie să facă o pauză în ceea ce privește extinderea, astfel încât să putem consolida ceea ce s-a realizat în rândul celor 28 de state membre. Din acest motiv, în perioada în care voi fi președinte al Comisiei, negocierile în curs vor continua și în special Balcanii de Vest vor trebui să păstreze o perspectivă europeană, dar **în următorii cinci ani nu va mai avea loc nicio nouă extindere**. Cu țările din vecinătatea de est, cum ar fi Moldova sau Ucraina, trebuie să promovăm o cooperare, o asociere și un parteneriat mai strânse pentru a ne consolida și mai mult legăturile economice și politice.

10. O Uniune a schimbărilor democratice

Propunerea de președinte al Comisiei Europene și alegerea acestuia, în lumina rezultatului alegerilor pentru Parlamentul European, sunt fără îndoială importante, însă reprezintă doar un prim pas în direcția unei Uniuni Europene care, în ansamblul său, să fie mai democratică. Comisia Europeană pe care o voi conduce va da un nou avânt parteneriatului special încheiat cu Parlamentul European, astfel cum este acesta instituit în acordul-cadru din 2010. **Doresc să port cu dumneavoastră un dialog politic, nu unul tehnocrat**. Intenționez să trimit întotdeauna reprezentanți politici pentru a participa la negocierile tripartite importante și mă aștept ca și Consiliul să facă același lucru.

De asemenea, mă angajez să consolidez **transparența în ceea ce privește legătura cu părțile interesate și cu lobbyștii**. Cetățenii noștri au dreptul să știe cu cine au reuniuni comisarii, personalul Comisiei, membrii Parlamentului European sau reprezentanții Consiliului în contextul procesului legislativ. Prin urmare, voi propune Parlamentului și Consiliului încheierea unui acord interinstituțional prin care să se instituie un registru obligatoriu al lobbyștilor care să vizeze toate cele trei instituții. Comisia va fi un exemplu de urmat în acest proces.

Intenționez, de asemenea, să revizuiesc **legislația aplicabilă în materie de autorizare a organismelor modificate genetic**. În ceea ce mă privește, consider inacceptabil faptul că, în temeiul normelor actuale, Comisia este obligată din punct de vedere juridic să autorizeze spre import și prelucrare noi organisme, în pofida opoziției unei majorități clare a statelor membre. Comisia ar trebui să fie în măsură să ofere opiniei majorității guvernelor alese în mod democratic cel puțin aceeași pondere ca avizelor științifice, în special atunci când este vorba de siguranța

produselor alimentare pe care le consumăm și de mediul în care trăim.

Relația cu **parlamentele naționale** este foarte importantă pentru mine, mai ales în ceea ce privește aplicarea principiului subsidiarității. Voi analiza modalitățile de îmbunătățire a interacțiunii cu parlamentele naționale ca o modalitate de a aduce Uniunea Europeană mai aproape de cetățeni.

* * *

Dacă voi fi ales președinte al Comisiei, Agenda mea pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice va servi drept punct de plecare pentru programarea anuală și multianuală a Uniunii. În acest sens, ne vom putea baza și pe „Agenda strategică pentru Uniune într-o lume în schimbare”, astfel cum a fost adoptată de Consiliul European la 27 iunie 2014, precum și pe orientările pe care le va elabora Parlamentul European în lunile următoare.

Consider că agenda politică a Europei trebuie să fie concepută în strâns parteneriat de către Comisia Europeană și Parlamentul European și în colaborare cu statele membre. **Stabilirea priorităților politice, ca bază pentru o Uniune mai bună și axată într-o mai mare măsură pe priorități, va da rezultate doar dacă se va efectua în parteneriat între instituțiile Uniunii și statele membre, în conformitate cu metoda comunitară.**

Rolul președintelui Comisiei este de a apăra interesul european general. Acest lucru implică colaborarea cu toate părțile, indiferent dacă sunt sau nu membre ale zonei euro, dacă sunt sau nu semnatare ale Acordului Schengen ori dacă sprijină sau nu o integrare mai aprofundată. Convingerea mea fermă este că trebuie să mergem mai departe ca Uniune. **Nu este neapărat necesar să avansăm în același ritm** - tratatele prevăd acest lucru și am constatat că pot coexista modalități diferite. Cei care doresc să avanseze mai departe și mai rapid ar trebui să poată să o facă. Acest fapt este deosebit de important în zona euro, în care trebuie să consolidăm în continuare bazele monedei euro printr-o integrare mai profundă. Acest lucru ar trebui realizat în așa fel încât să se păstreze integritatea pieței unice și să se protejeze drepturile celor aflați în afara zonei euro. Ca în orice familie, din când în când vor exista tensiuni și dezacorduri. În cursul întregii mele campanii am precizat în mod clar că sunt dispus să ascult preocupările fiecărui stat membru și să contribuie la găsirea de soluții.

Intenționez să reorientez activitatea noii Comisii pe baza Agendei mele pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice și pe baza celor zece priorități prevăzute de aceasta. Intenționez să organizez noua Comisie în așa fel încât să reflecte aceste zece domenii prioritare și să asigure realizarea tuturor, cu rapiditate și eficacitate.

Voi face tot posibilul pentru ca, **la alegerea personalului de conducere din cadrul Comisiei, atât la nivel politic, cât și administrativ, să se asigure un echilibru între bărbați și femei.** Asigurarea unui echilibru între bărbați și femei nu este un lux, ci o obligație politică și ar trebui să fie un obiectiv de la sine înțeles pentru toată lumea, inclusiv pentru liderii din toate capitalele statelor noastre membre atunci când

fac propunerile de membri ai viitoarei Comisii. Acest lucru reprezintă un test în sine pentru angajamentul asumat de guvernele statelor membre de a avea o abordare nouă, mai democratică, în perioade de schimbare.

Pe baza Agendei mele pentru locuri de muncă, creștere, echitate și schimbări democratice și pe baza celor zece priorități ale acesteia, mă prezint azi în fața Parlamentului European pentru a fi ales în funcția de președinte al Comisiei. Cu cât va fi mai mare majoritatea care îmi va acorda sprijin atât mie, cât și agendei mele, cu atât voi avea un cuvânt mai puternic de spus în formarea viitoarei Comisii și cu atât voi fi mai eficace în obținerea de rezultate privind prioritățile stabilite în această agendă.

„De data aceasta lucrurile stau altfel” a fost mottoul Parlamentului European în campania electorală. Haideți să arătăm că împreună putem transforma în realitate această promisiune, că împreună putem cu adevărat să schimbăm și să reînnoim Europa și că vom conlucra pentru a recâștiga încrederea cetățenilor în proiectul european. Voi face tot ceea ce îmi stă în putință pentru a realiza această schimbare.

Jean-Claude Juncker

Un nou început pentru Europa

Declarația de deschidere a sesiunii plenare a Parlamentului European

Strasbourg, 15 iulie 2014

La 25 mai, cetățenii europeni ni s-au adresat. Ne-au trimis mesaje puternice, dar uneori contradictorii. Azi, dar și în anii care vor veni, trebuie să le răspundem. Să răspundem așteptărilor, temerilor, speranțelor și visurilor acestora, căci visurile își au locul lor în Europa. Chiar aici, în Parlamentul European, for al democrației europene, voi prezenta orientările generale care vor sta la baza activității și a acțiunii următoarei Comisii. Subliniez faptul că acestea sunt orientări generale - pe scurt, orientări -, pe care vi le-am transmis în scris în toate limbile oficiale, întrucât toate limbile au aceeași demnitate. Vreau să le mulțumesc traducătorilor care au petrecut o noapte albă lucrând la textul pe care l-am finalizat aseară târziu. Programul detaliat al Comisiei va rezulta în urma eforturilor comune ale membrilor colegiului comisarilor, colegiu pe care îl veți legitima prin votul dumneavoastră la toamnă.

Acest Parlament care tocmai și-a început mandatul este diferit de cele care i-au precedat. Sunteți primul Parlament care îl alege cu adevărat, în toate sensurile cuvântului, pe președintele Comisiei. Îl veți alege într-un nou spirit. Imediat după încheierea alegerilor, ați insistat asupra cerinței de a se ține seama de rezultatele votului universal. Acționând astfel, ați dat adevăratul sens, adevărata semnificație democratică și politică articolului 17 alineatul (7) din Tratatul de la Lisabona. Fără insistența și pledoaria dumneavoastră, acest articol ar fi rămas literă moartă pentru totdeauna. Ați apărat principiul democratic, și pe bună dreptate. Un Parlament care impune respectarea principiului democratic acționează pentru o cauză nobilă și nu trebuie să i se aducă critici virulente și nejustificate, nici să i se facă procese de intenție nedrepte. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc celorlalți candidați cap de listă care au impulsivat puternic dezbaterile noastre democratice. Dacă familia politică a vreunui dintre aceștia ar fi câștigat alegerile, aș fi fost primul care aș fi

solicitat prezentei adunări să îl învestească cu mandatul de a forma următoarea Comisie.

Parlamentul și Comisia sunt două instituții comunitare prin excelență. Prin urmare, este firesc ca președintele Comisiei și cel al Parlamentului, pe de o parte, și Parlamentul și Comisia, pe de altă parte, să aibă relații privilegiate de lucru și de concepere. Vom fi actori comunitari, dar nu vom fi oponenți ai Consiliului European sau ai Consiliului de Miniștri. Europa nu se construiește nici împotriva statelor, nici împotriva națiunilor, care nu sunt o invenție provizorie a istoriei, ci sunt menite să dăinuiască. Noi, Parlamentul și Comisia, vom acționa în interesul general și aș dori să facem acest lucru împreună.

Consiliul European îl propune pe Președintele Comisiei, ceea ce nu înseamnă că acesta este secretarul său. Comisia nu este un comitet tehnic format din înalți funcționari de excepție care se supun ordinelor date de o altă instituție. Comisia are un caracter politic. Îmi doresc să aibă un caracter politic mai pronunțat. Va avea un caracter politic foarte accentuat. Compoziția sa trebuie să reflecte pluralitatea majorității ideilor care se află în plin proces de constituire. Aș vrea ca, atunci când își va organiza structura internă, Consiliul să se ghideze după același principiu.

Președintele Comisiei este ales de dumneavoastră. Acest lucru nu îl face un executant. Nu voi fi aghiotant al Parlamentului European. Dar să nu vă îndoiiți nicio secundă de voința mea de a elibera din funcție un comisar care a primit un vot de neîncredere din partea dumneavoastră și nici de voința mea de a prezenta propuneri legislative care să reflecte intervențiile și invitațiile dumneavoastră în acest sens.

De asemenea, nu se va aduce nicio atingere dreptului de a adresa întrebări. Acesta va rămâne neschimbat.

Voi cere comisarilor să fie prezenți mai des la momentele-cheie ale trilogurilor importante și aș vrea ca și Consiliul să procedeze la fel. Voi acționa pentru ca registrul grupurilor de lobby să devină public și obligatoriu. Aș vrea ca europenii să știe cine a venit să vadă pe cine și cine a discutat cu cine și aș vrea ca celelalte instituții să ne urmeze în acest demers.

Voi lua măsuri pentru ca normele de procedură care reglementează diversele autorizări privind organismele modificate genetic să fie revizuite. Nu aș vrea ca, în condițiile în care majoritatea statelor membre nu au încurajat-o în această privință, Comisia să poată decide.

În general, să renunțăm la dezbaterile ideologice care nu au alt scop decât să alimenteze divizările. Să le înlocuim cu dezbateri constructive, întemeiate pe convingeri ferme și pe ambiții care țintesc departe. Ca metodă, să optăm pentru pragmatism. Să ne concentrăm asupra realizărilor concrete care generează efecte benefice pentru toți europenii. Să nu îi obosim pe cei care ne privesc cu dezbateri instituționale care ne îndepărtează de ceea ce este esențial, adică de cetățeanul european. De asemenea, invit guvernele să reziste mai des tentației de a critica, atunci când se întorc acasă, deciziile luate împreună la Bruxelles.

Dacă ați spus „da” la Bruxelles, nu spuneți „nu” în altă parte. Nu mai spuneți niciodată după o reuniune a Consiliului că ați reperat o victorie și că alții au pierdut. În Europa, câștigăm împreună și pierdem împreună.

Europa a devenit ilizibilă din cauză că, foarte adesea, transformăm descrierea sa în caricatură. Să renunțăm la egocentrismul național. În Europa, să jucăm în echipă: să aplicăm metoda comunitară. E adevărat că este exigentă, dar este eficace, și-a dovedit funcționalitatea și este mai credibilă decât derivatele interguvernamentale. Metoda comunitară trebuie reabilitată.

Europa și-a pierdut o parte din credibilitate.

Distanța dintre Uniunea Europeană și cetățeni devine tot mai mare. Doar cei cu adevărat surzi și orbi nu văd și nu aud acest lucru.

Uniunea Europeană suferă foarte adesea de un deficit de comunicare și de multe ori se găsește în situația de a trebui să explice mai bine ce înseamnă Europa.

Europa are nevoie de un program amplu de reformă.

Statu-quo-ul nu oferă o paletă completă. Trebuie să o extindem. Foarte adesea oamenii le este teamă de reforme, pe care le percep ca pe o amenințare și ca pe o sursă de risc. Dar cine nu își asumă niciun risc, își asumă riscul cel mai mare. Trebuie să ne asumăm riscuri pentru ca Europa să devină mai competitivă.

Ca Uniune Europeană, competitivitatea noastră s-a deteriorat la nivel internațional și mondial.

Am regresat din cauza imobilismului nostru. Trebuie să ne luptăm pentru a ocupa din nou poziția de lider.

Competitivitatea este adesea confundată cu o diminuare unilaterală a bunăstării sociale, dar competitivitatea nu se realizează prin diminuarea bunăstării sociale. Competitivitatea se realizează prin dezvoltarea unei game largi de abordări. Competitivitatea este necesară pentru ca Uniunea Europeană să devină un spațiu atractiv. Un spațiu atractiv pentru cetățeni, pentru investitori.

De asemenea, competitivitatea include principiul conform căruia economia trebuie să fie în serviciul oamenilor, și nu invers. Economia trebuie să fie în folosul oamenilor.

Aceasta presupune ca normele privind piața internă să nu aibă întâietate asupra normelor sociale, care, în caz contrar, nu ar fi decât standarde minime. Piața internă nu are întotdeauna o prioritate automată; factorul social trebuie să își aibă, de asemenea, locul în Europa.

Sunt un susținător entuziast al economiei sociale de piață. „Prosperitate pentru toți”, a spus Ludwig Erhardt. Nu „prosperitate pentru câțiva”. „Prosperitate pentru toți” - acesta trebuie să fie motto-ul în economie și în politica socială. În contextul crizei, s-a spus adesea că economia socială de piață a eșuat. Nu, doamnelor și domnilor, nu

economia socială de piață a eșuat, ci cei care, prin dorința de câștig, prin lăcomie, prin politica banilor câștigați ușor au încălcat valorile de bază ale economiei sociale de piață.

Economia socială de piață funcționează numai dacă există un dialog social. În anii crizei, dialogul social a avut de suferit. Acesta trebuie să fie revitalizat, la nivel național și, mai ales, la nivel european. Aș vrea să fiu un președinte al dialogului social.

Pentru asigurarea viabilității acestui spațiu este nevoie de creștere, și nu de politici de relansare economică prin îndatorare, care nu remediază situația și nu au efecte de durată asupra pieței forței de muncă. Avem nevoie de o creștere durabilă în următoarele decenii. Avem nevoie de un pachet de măsuri cu obiective ambițioase în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, creșterea, investițiile și competitivitatea. De ce avem nevoie de acesta? Pentru că trebuie să atragem înapoi în Europa multe persoane, să le reintegrăm. Pachetele de măsuri privind creșterea, competitivitatea și investițiile au un singur scop: oamenii să fie din nou în centrul societății.

Asistăm în prezent la formarea în interiorul frontierelor Uniunii Europene a unui al 29-lea stat. Este statul celor fără loc de muncă. Un stat în care tinerii sunt șomeri; un stat în care oamenii sunt excluși, abandonati, lăsați să se descurce pe cont propriu. Aș vrea să văd că acest al 29-lea stat membru redevine un stat membru normal. De aceea, propun un program ambițios de investiții. Aș vrea să prezint acest pachet de măsuri în materie de creștere, investiții, competitivitate și locuri de muncă până în februarie 2015.

Aș vrea ca în următorii trei ani să mobilizăm 300 de miliarde EUR pentru investiții publice și, mai ales, private. O vom face și aș fi recunoscător dacă Parlamentul m-ar sprijini în această direcție. Este un rezultat pe care îl putem obține printr-o utilizare direcționată a fondurilor structurale existente, precum și a instrumentelor actuale și viitoare ale Băncii Europene de Investiții. Avem nevoie de investiții coordonate în proiectele de infrastructură, avem nevoie de investiții în rețelele de bandă largă și de energie și trebuie să investim în infrastructura de transport a centrelor industriale. Avem nevoie de o reindustrializare a Europei. De asemenea, avem nevoie de investiții în sectorul industrial, în cercetare, în dezvoltare și în energie din surse regenerabile. Energia din surse regenerabile nu este un domeniu rezervat exclusiv ecologiștilor bine-intenționați. Energia din surse regenerabile și dezvoltarea acesteia reprezintă condiția prealabilă pentru ca Europa de mâine să fie cu adevărat un spațiu care să asigure avantaje durabile, stabile și sustenabile, direct comparabile cu cele oferite de alți actori în întreaga lume.

O Europă care investește mai mult este o Europă care generează mai multă prosperitate și mai multe locuri de muncă. Investițiile sunt cei mai buni aliați ai șomerilor. În paralel, trebuie să consolidăm garanția pentru tineret. Aș vrea să creștem limita de vârstă de la 25 la 30 de ani. Putem efectua investiții direcționate numai dacă realizăm progrese în materie de reducere a birocrăției, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii.

Întreprinderile mici și mijlocii nu stau pe un sac de bani. Întreprinderile mici și mijlocii muncesc din greu, creează locuri de muncă. Trebuie să facem mai mult pentru întreprinderile mici și mijlocii, în special prin eliminarea cu fermitate a reglementării excesive. Trebuie să aplicăm cu rigurozitate principiului subsidiarității. Începând cu Tratatul de la Maastricht, discutăm despre aplicarea corectă a principiului subsidiarității. Îl aplicăm însă insuficient. Alocăm mai mult timp dezbaterilor decât eforturilor menite să reducă birocrăția și să asigure că, în loc să se implice în amănunt, din toate unghiurile, în toate aspectele vieții cetățenilor, Comisia Europeană - și Uniunea Europeană - se ocupă de problemele europene cu adevărat importante. Nu orice problemă care există în Europa poate deveni o problemă a Uniunii Europene. Trebuie să ne ocupăm de aspectele importante.

Toate acestea, domnule președinte, trebuie să se desfășoare, cu certitudine, în conformitate cu Pactul de stabilitate. Nu vom modifica principalele elemente ale Pactului de stabilitate și de creștere, astfel cum a stabilit Consiliul European. În următorii ani voi respecta acest principiu.

S-a promis stabilitate atunci când s-a introdus moneda unică. Stabilitatea nu este doar o cerință inițială, ci este o cerință permanentă. S-a promis stabilitate. Europa nu trebuie să își încalce această promisiune. Nu o voi încălca.

Consiliul European a hotărât în mod corect că putem să utilizăm, de asemenea, marjele de flexibilitate autorizate de Pactul de stabilitate, astfel cum a fost reformat în 2005 și în 2011, pentru a valorifica pe deplin componenta de creștere prevăzută de pact. Este ceea ce am făcut, de asemenea, în trecut și este ceea ce vom continua să facem într-o mai mare măsură în viitor. În această privință, vreau să menționez faptul că ceea ce am întreprins și am realizat în ultimii ani nu trebuie subestimat. Am fost președinte al Eurogrupului și mă bucur că nu mai sunt. Nu era deloc o sarcină simplă. Nu sunt sigur nici că funcția pentru care candidez astăzi este mai plăcută. Dar în timpul crizei din zona euro - care nu a fost o criză a monedei euro, ci o criză a datoriilor suverane - a trebuit să reparăm în zbor un avion în flăcări. Nu a fost ușor și nu ne-am conformat întotdeauna celor mai rafinate cerințe ale artei guvernării, nici canoanelor unei estetici politice sofisticate, dar am reușit să menținem integritatea zonei euro.

Cu puțin mai mult de un an în urmă, speculatori de toate felurile au pariat pe prăbușirea zonei euro. Nu s-a prăbușit. În multe centre financiare s-a pariat că Grecia va părăsi zona euro.

Am făcut tot ce s-a putut, și sunt mândru de eforturile mele, pentru ca Grecia, acest popor destoinic, această mare națiune să rămână în uniunea economică și monetară europeană.

Dar am făcut și greșeli. Nu este ușor să repari în zbor un avion în flăcări; din când în când îți mai și arzi degetele.

Dacă, în viitor, va trebui să recurgem din nou la programe de ajustare - deși nu cred că acest lucru va fi necesar în anii următori - aș vrea ca înainte de punerea lor în aplicare să se efectueze un studiu de impact social foarte riguros. Aș vrea să știu ce efecte au programele de ajustare asupra vieții oamenilor.

În viitor nu vor exista programe de ajustare fără o analiză prealabilă a efectelor sociale.

Aș vrea ca de fiecare dată când avem în vedere să punem în aplicare programe de ajustare, să avem un plan B. Un plan B pe care să ne putem baza dacă previziunile macroeconomice sunt incorecte. Dacă o țară înregistrează o creștere mai redusă decât cea prevăzută de un program de ajustare, atunci trebuie să putem ajusta programul de ajustare. Din acest motiv susțin elaborarea în paralel a unui plan B.

Aș vrea să reflectăm din nou asupra unui instrument: asupra troicii.

Parlamentul a subliniat în rapoartele pe acest subiect că, așa cum funcționează în prezent, troica este lipsită de substanță democratică. Lipsește substanța democratică, lipsește dimensiunea parlamentară. Trebuie să reorganizăm troica, astfel încât să devină mai democratică, mai parlamentară și mai politică. Vom face acest lucru.

Nu putem cheltui banii pe care nu îi avem. Trebuie să înlocuim deficitele și datoriile cu idei. Ideile sunt acestea: trebuie să utilizăm mai bine oportunitățile oferite de tehnologia digitală care nu cunoaște granițe. Trebuie să dărâmăm barierele naționale în ceea ce privește reglementările în domeniul telecomunicațiilor, drepturile de autor și standardele în materie de protecție a datelor. Trebuie să dărâmăm barierele naționale în ceea ce privește gestionarea frecvențelor radio. Trebuie să eliminăm aceste bariere, aceste obstacole în calea creșterii. Tarifele de roaming în Europa trebuie să dispară și vor dispărea. Dacă reușim să punem în aplicare o piață unică digitală autentică, putem să generăm o creștere suplimentară în valoare de 250 de miliarde EUR în Europa. Vom face acest lucru.

Avem nevoie, astfel cum s-a declarat adesea în timpul crizei ucrainene, de o uniune a energiei rezilientă, cu o politică privind schimbările climatice orientată spre viitor. Trebuie să reorganizăm politica Europei în domeniul energiei în cadrul unei noi uniuni europene a energiei. Trebuie să ne punem în comun resursele, să ne combinăm infrastructurile și să ne unim puterea de negociere în raporturile cu țările terțe. Trebuie să ne diversificăm sursele de energie și să reducem dependența energetică ridicată a mai multora dintre statele noastre membre.

Vreau ca Uniunea Europeană să devină numărul unu mondial în sectorul energiei din surse regenerabile. Vom contribui în mod semnificativ la îmbunătățirea eficienței energetice dincolo de obiectivul stabilit pentru 2020, în special în ceea ce privește clădirile. Un obiectiv obligatoriu de 30 % în materie de eficiență energetică până în 2030 este pentru mine un minimum necesar dacă vrem să fim credibili și să privim către viitor. Nu putem pretinde să avem un rol de prim-plan în politica privind schimbările climatice dacă nu vom deveni mai credibili în sectorul eficienței energetice.

Piața internă trebuie să fie finalizată. Dacă reușim acest lucru, vom aduce alte 200 de miliarde EUR sub formă de valoare adăugată în economia europeană. Trebuie să facem acest lucru.

Trebuie să completăm noile norme europene pentru bănci cu o uniune a piețelor de capital. Pentru a îmbunătăți finanțarea economiei noastre, ar trebui să continuăm să dezvoltăm și să integrăm piețele de capital. Acest lucru ar reduce costurile mobilizării de capital, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Libera circulație a lucrătorilor a fost întotdeauna unul dintre pilonii-cheie ai pieței interne. Voi apăra acest principiu.

Libera circulație este o oportunitate și nu o amenințare. Regulile nu se vor modifica. Va fi de datoria autorităților naționale să combată abuzurile sau cererile frauduloase. Voi iniția o revizuire direcționată a Directivei privind detașarea lucrătorilor și a punerii sale în aplicare. Va trebui să combatem dumpingul social și vom face acest lucru.

Voi lupta împotriva evaziunii fiscale și a fraudei fiscale. Susțin adoptarea, la nivelul UE, a unei baze fiscale consolidate comune a societăților și a unei taxe pe tranzacțiile financiare. Trebuie să combatem spălarea de bani și vom face acest lucru.

În ceea ce privește uniunea economică și monetară, să nu uităm că nu s-a încheiat criza.

Criza nu s-a încheiat.

Criza nu s-a încheiat atât timp cât 25 de milioane de femei și de bărbați sunt în șomaj. Criza se va încheia atunci când forța de muncă va fi ocupată integral. Pentru a realiza acest obiectiv, trebuie să ne coordonăm mai bine politicile economice. Trebuie să instituim o guvernare economică. Și o vom face. Trebuie să fim în continuare exigenți în ceea ce privește necesitatea punerii în aplicare a reformelor structurale, care, pe termen mediu, vor contribui la creșterea economiei europene. Dacă statele membre ale uniunii economice și monetare depun eforturi speciale, va trebui să reflectăm asupra unor stimulente financiare care să însoțească acest proces. Va trebui, în acest cadru, să reflectăm asupra instituirii unei capacități bugetare proprii a zonei euro.

Suntem una dintre cele mai puternice monede din lume și trebuie să punem capăt situației ridicole de a avea atât de mulți reprezentanți care, foarte adesea, se contrazic. Aș vrea ca uniunea economică și monetară și moneda euro să fie reprezentate de un singur scaun, de un singur loc, de o singură voce în cadrul instituțiilor de la Bretton Woods.

Fiindcă am ajuns la Bretton Woods, prin urmare în mijlocul SUA, aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la acordul de liber schimb cu Statele Unite. Sunt pentru încheierea acestui acord. Cred că cele două zone economice cele mai vaste, că cele două cele mai mari democrații din lume își pot conjuga forțele atât în interesul americanilor, cât și în cel al europenilor. Însă acordul nu poate fi încheiat cu orice preț. Nu putem renunța la normele noastre în materie de sănătate. Nu putem renunța la normele noastre sociale. Nu putem renunța la cerințele noastre în materie de protecție a datelor. Nu aș vrea ca protecția datelor să facă parte din negocierea cu prietenii noștri americani. Și nu aș vrea să instituim jurisdicții paralele și secrete. Suntem spații de drept și atât în Statele Unite, cât și în Europa, să aplicăm dreptul.

Să acționăm în direcția asigurării faptului că aceste negocieri fac obiectul unei transparențe depline. În opinia mea, dacă nu publicăm documentele aferente – nu mă refer la cele privind strategiile de negociere –, acest acord va eșua. Va eșua în fața opiniei publice, va eșua în fața acestui Parlament, va eșua în fața Parlamentelor noastre naționale, în cazul în care va trebui să existe un acord mixt. Să fim deci mai transparenți, căci nu avem nimic de ascuns. Să nu lăsăm impresia că ascundem ceva, să lucrăm în mod transparent și să facem publice documentele aferente.

Uniunea Europeană este o uniune a valorilor. Suntem credibili în lume dacă suntem exigenți pe plan intern în materie de valori fundamentale. Voi numi un comisar care va fi responsabil de aplicarea Cartei drepturilor fundamentale. Aș vrea ca UE să adere cât mai repede posibil la Convenția Europeană a Drepturilor Omului a Consiliului Europei.

Directiva privind combaterea discriminării va rămâne pe masa de lucru și voi încerca să conving Consiliul să o adopte cât mai repede posibil, cel puțin în liniile sale mari.

Imigrația legală și imigrația ilegală sunt subiecte care îi preocupă, aproape zilnic, pe cetățenii noștri. Avem nevoie de o politică comună în materie de azil și o voi propune. Trebuie să reflectăm asupra imigrației legale de care Europa va avea nevoie în mod stringent în următorii cinci ani. Să urmărim modelul Statelor Unite, al Canadei și al Australiei. Putem reuși să întreprindem ceea ce aceste țări fac dintotdeauna.

Să ne protejăm frontierele externe - aceasta vă va plăcea mai mult. Să ne protejăm frontierele externe. Să luptăm împotriva grupărilor infracționale care fac bani exploatănd suferința altora. Să îi ajutăm încă de la fața locului pe cei care doresc să vină la noi, înainte de a se imbarca pentru a traversa Mediterana. De asemenea, să acționăm în direcția îmbunătățirii solidarității între nordul și sudul Europei. Imigrația ilegală, problema refugiaților nu sunt problemele Maltei, ale Ciprului, ale Italiei sau ale Greciei, ci sunt problemele întregii Europe.

În ceea ce privește politica externă, nu aș vrea să spun cuvinte mari. Avem nevoie urgent de o politică externă și de securitate comună. Aș vrea ca acțiunile Înaltului Reprezentant pentru Afaceri Externe să nu mai fie frânate de miniștrii de externe ai statelor membre și mă voi asigura că așa vor sta lucrurile. O politică externă comună are nevoie, de asemenea, de o reprezentare unitară în străinătate.

Înaltul Reprezentant pentru Afaceri Externe, care are o gamă variată de atribuții, va beneficia de sprijinul comisarilor responsabili de alte sectoare.

În ceea ce privește apărarea, nu se pune problema ca Uniunea Europeană să devină o alternativă la NATO. Ambele trebuie să conlucreze și să se sincronizeze. În domeniul apărării, avem nevoie de o cooperare consolidată, astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona. Avem nevoie mai ales de o cooperare mai strânsă în ceea ce privește achizițiile publice, în loc să fim într-o relație de concurență pentru a ne procura cele necesare în vederea satisfacerii nevoilor comune.

În următorii cinci ani, niciun nou membru nu va adera la Uniunea Europeană. În contextul actual, este de neconceput ca vreuna dintre țările candidate cu care negociem să poată îndeplini, în detaliu, toate criteriile de aderare până în 2019. Cu toate acestea, negocierile vor continua, alte națiuni și alte țări europene având nevoie de o perspectivă europeană credibilă și sinceră. Este mai ales cazul țărilor din Balcanii de Vest. Această regiune tragică din Europa are nevoie de perspectiva europeană. În caz contrar, vechii demoni se vor trezi din nou.

Aș fi vrut să vă vorbesc mai în detaliu despre politica industrială necesară pe care trebuie să o instituim pentru a crește ponderea industriei în PIB-ul UE până la 20 %. Aș fi vrut să vă vorbesc mai în detaliu despre Ucraina, al cărei popor doresc să îl salut și căruia vreau să îi spun că noi îl considerăm un popor european și că locul său este în Europa.

Aș fi vrut să vă explic în detaliu motivele pentru care consider că este necesar ca, în toate țările Uniunii Europene, să instituim salarii sociale minime și venituri de inserție minime garantate. Vom acționa în acest sens.

Aș fi vrut să vă împărtășesc convingerea mea că serviciile de interes general și serviciile publice trebuie să fie protejate și că acestea nu pot fi lăsate la bunul plac al fluctuațiilor unei perioade. Să apărăm serviciul public în Europa!

Aș fi vrut să vă vorbesc despre Africa, despre această Africă aflată atât de des în suferință și atât de des uitată. Dar și despre această Africă bogată în resurse și, mai ales, bogată în resurse umane. Să nu uităm Africa și să acționăm pentru a pune capăt acestei situații scandaloase, acestei tragedii, acestei drame care se repetă zi de zi: la fiecare șase secunde cineva moare de foame, zilnic pierind din cauza subnutriției 25 000 de copii. Atât timp cât în fiecare zi mor de foame 25 000 de copii, Europa nu și-a încheiat misiunea. Europa are responsabilitatea de a schimba această situație.

Va trebui să o luăm de la început, să-i ascultăm pe cei care ni s-au adresat la 25 mai. Dar nu este momentul unei revoluții. Nu este nici momentul unei contrarevoluții. Dacă vrem ca europenii să se îndrăgostească din nou de Europa lor, trebuie să le spunem că suntem mândri de Europa. Să le spunem că suntem mândri de multe dintre lucrurile pe care le-am făcut de-a lungul ultimelor decenii.

Se spune adesea că nu se mai pune problema în termeni de război sau de pace. Cu toate acestea, dialogul prea puțin etic între război și pace rămâne un subiect european. Tocmai am descoperit, la marginea UE, că pacea nu este un bun câștigat pentru totdeauna de continentul european.

Să fim mândri de generația taților și a mamelor noastre, de generația bunicilor noștri, care, odată reînțorși de pe câmpurile de luptă și din lagărele de concentrare, au făcut pe vecie acest legământ postbelic: „Să nu mai fie niciodată război”, un program politic care, până în prezent, și-a demonstrat avantajele. Suntem datori față de tații noștri.

Să fim mândri de faptul că, în anii '90, am reușit să realizăm extinderea, să reconciliem istoria și geografia europeană, să punem capăt acestui decret postbelic

funest care vroia ca Europa să fie divizată în două pentru totdeauna. Am reunificat, fără arme, dar cu convingere, geografia și istoria europeană, și aș dori să aduc un omagiu celor care, în Europa Centrală și de Est, au decis, într-o bună zi, să ia inițiativa de a scrie o pagină de istorie. Să nu se mai supună mersului istoriei, ci să facă ei înșiși istoria. Să nu mai vorbim despre state membre vechi și despre state membre noi. Există doar state membre, și nu noi sau vechi!

De asemenea, să fim mândri că am introdus moneda unică. Moneda unică nu divizează Europa, ci protejează Europa.

Am fost ministru de finanțe în țara mea timp de douăzeci de ani. La fiecare șase luni trebuia să merg la Bruxelles pentru a participa la realinieri monetare. La fiecare șase luni eram martor la pericolul pe care îl reprezenta dezordinea monetară pentru economia europeană. Am trăit de foarte multe ori momentul pierderii demnității unui stat care, pentru că nu rămăsese competitiv, trebuia să își devalorizeze moneda. Am asistat cu amărăciune la scene teribile când cei care trebuiau să sporească valoarea externă a monedei lor nu vroiau să facă acest lucru de teamă să nu piardă piețe și când cei care trebuiau să își devalorizeze moneda nu îndrăzneau să o facă, temându-se de apariția unui fenomen inflaționist major, de o reîntoarcere necontrolată a inflației.

Dacă în timpul evenimentelor din Ucraina, dacă în timpul crizei economice și financiare care ne-a afectat și care a transformat Europa în epicentrul unei bătălii mondiale, eram încă în sistemul monetar european, Europa ar fi fost astăzi în plin război monetar. Franța împotriva Germaniei, Germania împotriva Italiei, Italia împotriva Portugaliei și a Spaniei, toți împotriva tuturor. Datorită monedei euro, datorită disciplinei și ambițiilor sale beneficiem de o ordine monetară care ne protejează. Moneda euro protejează Europa.

De asemenea, Grecia nu a vrut să părăsească zona monetară. Iar noi nu vrem ca Grecia să părăsească zona monetară.

Dacă nu am fi făcut ceea ce am făcut în ultimele decenii, dacă nu am fi făcut din Europa un continent al păcii, dacă nu am fi reconciliat istoria și geografia europeană, dacă nu am fi introdus moneda unică și dacă nu am fi construit în Europa cea mai mare piață internă din lume, în ce situație ne-am fi găsit astăzi? Am fi fost simpli soldați, am fi fost dezarmați, am fi fost slăbiți, am fi fost lipsiți de apărare. Astăzi, datorită activității și convingerilor predecesorilor noștri, Europa este un continent al cărui locuitori pot să trăiască în pace și să se bucure de o anumită bunăstare.

Nu vreau o Europă care să fie un simplu spectator pe arena istoriei. Nu vreau o Europă care să îi observe pe ceilalți în timp ce aceștia întreprind, acționează, avansează. Aș vrea o Europă care să se afle în mijlocul terenului, o Europă care să joace ca înaintaș, o Europă care câștigă, protejează, există și este un model pentru ceilalți. În acest scop, să ne inspirăm din principiile și convingerile pe care ni le-au lăsat ca moștenire marii europeni, care erau aici, atunci când noi nu eram încă nicăieri. Aș vrea să îi aduc aici un omagiu lui Jacques Delors, marele președinte al Comisiei. Nu pentru că Delors vrea acest lucru, ci pentru că Delors este prietenul și mentorul meu, iar opera sa mă va inspira în fiecare zi. Aș vrea să îi aduc aici un

omagiu lui François Mitterrand, care a declarat că naționalismele duc la război. Mitterrand avea dreptate.

De asemenea, vreau să îi aduc un omagiu lui Helmut Kohl care a fost cel mai mare european pe care am avut șansa să îl cunosc de-a lungul vieții.

Să facem ca ei: aveau răbdare, curaj și hotărâre. Să avem același curaj, aceeași răbdare și aceeași hotărâre. Să avem acest curaj, această răbdare și această hotărâre care sunt necesare pentru parcurgerea distanțelor lungi și pentru realizarea ambițiilor înalte.

Împreună putem să facem lucruri însemnate pentru Europa, pentru cetățenii săi, pentru lumea întreagă.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Jean-Claude Juncker
Președintele ales al Comisiei Europene

**Să punem Europa în mișcare:
principalele mesaje ale președintelui ales
Juncker, desprinse din discursul său în
fața Parlamentului European**

Declarație în sesiunea plenară a Parlamentului
European înainte de votarea Colegiului

Strasbourg, 22 octombrie 2014

Să punem Europa în mișcare: principalele mesaje ale președintelui ales Juncker, desprinse din discursul său în fața Parlamentului European

Declarație în sesiunea plenară a Parlamentului European înainte de votarea Colegiului

Este timpul să se treacă la fapte

„Din Ucraina în Siria, în Orientul Mijlociu și Africa de Nord, situația în vecinătatea noastră este în continuare nesigură și instabilă. Numărul mare de imigranți care ajung la frontierele externe ale Europei în căutarea unui viitor mai bun ne reamintesc de necesitatea de a reconcilia eforturile de solidaritate cu cerința unor granițe sigure. Iar în fața amenințărilor transfrontaliere la adresa sănătății, precum epidemia de Ebola, cetățenii sunt cuprinși de un grad firesc de frică.

Nu putem să ascundem sub preș aceste probleme care se acumulează și nu o vom face. Nu putem să închidem ochii și nu o vom face. De aceea insist că acum este momentul pentru acțiunea europeană. Acesta este motivul pentru care afirm clar și răspicat în fața acestei Camere că problemele Europei nu pot fi lăsate în suspensie.”

Depășirea mentalităților de grup restrâns

„Atunci când am prezentat noua mea echipă, în 10 septembrie, am dorit să arăt că doresc să obținem rezultate în mod rapid și eficace. Acesta este motivul pentru care Comisia mea nu va avea doar o imagine diferită, ci și un mod de lucru diferit. Nu ca suma componentelor sale, ci ca o echipă. Nu prin mentalități de grup restrâns, clustere și delimitări de portofoliu, ci ca un organism colegial, ca un organism politic. Îmi doresc o Comisie politică și executivă în serviciul binelui comun și al cetățenilor Europei.”

Abordarea preocupărilor

„Audierile au evidențiat un amplu consens cu privire la echipa pe care am propus-o. Cu toate acestea, în cursul audierilor și în contactele dumneavoastră cu mine, ați exprimat, de asemenea, unele preocupări. Sunt pregătit să abordez rapid chestiunile pe care le-ați identificat ca fiind relevante pentru funcționarea noii Comisii.

V-am ascultat cu atenție și vă voi explica pe scurt modul în care doresc să abordez preocupările pe care le-ați exprimat cu privire la o serie de aspecte:

1. noul comisar sloven, Violeta Bulc, a trecut prin etapa audierii în timp record. Acest lucru a fost posibil datorită modificărilor de portofoliu efectuate fără întârziere. Violetei îi va reveni **portofoliul pentru transporturi**, în timp ce Maroš Šefčovič, membru cu experiență al Comisei care își încheie mandatul, va fi vicepreședintele responsabil cu **uniunea energiei**;
2. am decis să extind mandatul lui Frans Timmermans pentru a include responsabilitatea, cu caracter orizontal, pentru **dezvoltare durabilă**. După cum știți, dezvoltarea durabilă este un principiu consacrat în tratatele UE (articolul 3 din TUE) și, prin urmare, ar trebui să fie avută în vedere de toate instituțiile în toate acțiunile și politicile lor. Principiul dezvoltării durabile este

inclus și în Carta drepturilor fundamentale a UE pentru care Frans răspunde din perspectiva sarcinilor orizontale. Preocupările legate de durabilitate și de mediu sunt importante pentru cetățenii noștri. În noua Comisie avem instrumentele pentru a le aborda: cu ajutorul portofoliilor ecologice solide care au bugete importante și putere în materie de reglementare;

3. responsabilitatea pentru **medicamente și produse farmaceutice** va reveni în continuare Direcției Generale Sănătate, deoarece sunt de acord cu dumneavoastră că medicamentele nu sunt un bun ca oricare altul. Politica relevantă va fi elaborată în comun de Vytenis Andriukaitis și de Elżbieta Bieńkowska, care a făcut dovada aptitudinilor sale incredibile cu ocazia audierii sale;

4. **politica spațială** poate aduce o contribuție importantă la dezvoltarea în continuare a unei baze industriale solide în Europa, una dintre prioritățile Comisiei mele. Acesta este motivul pentru care am hotărât că politica spațială va rămâne în competența Direcției Generale Piață Internă și Industrie, în grija atentă a Elżbietei Bieńkowska;

5. nu în ultimul rând, am decis ca **cetățenia** să intre în responsabilitatea comisarului pentru migrație și afaceri interne – chestiuni foarte importante pentru cetățenii Europei. Dimitris Avramopoulos va coopera îndeaproape în acest domeniu cu Vera Jourova, comisarul pentru justiție și consumatori. În același timp, doresc să îmi reafirm încrederea în Tibor Navracsics care s-a prezentat excelent în cadrul audierii sale și a demonstrat un puternic angajament european, motiv pentru care l-ați considerat calificat pentru funcția de comisar.”

Litigiile între investitori și stat

Am luat act de dezbaterile intense pe marginea soluționării litigiilor dintre investitori și stat în cadrul negocierilor privind Parteneriatul transatlantic pentru comerț și investiții (TTIP). Permiteți-mi să prezint încă o dată, în mod clar, poziția pe care am prezentat-o în data de 15 iulie în fața prezentei Camere și pe care o veți regăsi în Orientările mele politice: Comisia mea nu va accepta ca jurisdicția instanțelor din statele membre ale UE să fie limitată de regimuri speciale pentru litigiile dintre investitori și stat. Statul de drept și principiul egalității în fața legii trebuie să se aplice și în acest context.

Mandatul de negociere prevede o serie de condiții care trebuie respectate de un astfel de regim, precum și o evaluare a relației acestuia cu instanțele naționale. Așadar, nu există nicio obligație în acest sens: mandatul lasă deschis acest aspect și are rolul de orientare.

Credeam că angajamentul meu în această privință era foarte clar, dar mă bucur să îl clarific și să îl reiterez astăzi aici, întrucât mai mulți dintre dumneavoastră m-au rugat să fac aceasta: în acordul pe care Comisia mea îl va prezenta în cele din urmă acestei Camere spre aprobare nu va exista niciun element care limitează accesul părților la instanțele naționale sau care permite unor instanțe secrete să aibă ultimul cuvânt în litigiile dintre investitori și state.

L-am rugat pe Frans Timmermans, în calitatea sa de prim-vicepreședinte responsabil pentru statul de drept și Carta drepturilor fundamentale, să îmi ofere sfaturi în această privință. **TTIP nu va include nicio clauză privind litigiile dintre investitori și stat dacă Frans nu își dă și el acordul.**

Am convingerea că putem negocia, cu sprijinul dumneavoastră, un acord comercial ambițios cu SUA în acest sens, cu respectarea deplină a intereselor europene și a statului de drept.

Acoperirea deficitului de investiții

„Permiteți-mi să precizez că, astfel cum au făcut toate Comisiile anterioare, Comisia mea va trata statele membre în mod egal. Și că vom fi fermi atunci când va fi nevoie de fermitate. **Este timpul să avem o veritabilă „negociere de anvergură”, o coaliție largă de țări și principale partide politice care vor lucra împreună în baza unei structuri cu trei piloni: reforme structurale, credibilitate fiscală și investiții.**

Răspunsul la provocările economice actuale nu poate avea la bază o abordare „de jos în sus”. Nu cred în miracole, nu există o soluție magică și nici un buton al creșterii care să fie acționat în Bruxelles. Reformele structurale, credibilitatea fiscală și investițiile la nivel național și la nivelul UE trebuie să meargă mână în mână.”

„Nivelul investițiilor în UE a scăzut cu puțin sub 500 de miliarde EUR, sau 20 %, după ultimul nivel maxim înregistrat în 2007. **Ne confruntăm cu un deficit investițional. Trebuie să acționăm pentru acoperirea acestui deficit.**

Europa poate să contribuie la realizarea acestui lucru. După cum știți, intenționez să prezint un pachet de investiții ambițios, în valoare de 300 de miliarde EUR, pentru crearea de locuri de muncă, creștere economică și competitivitate.

Nu mă voi opri acum asupra tuturor elementelor care vor face parte din acest pachet. Cum aș putea, din moment ce noua mea echipă nu a avut încă ocazia să se reunească pentru a discuta despre acest pachet?

Trebuie doar să aveți puțină încredere. Aveți cuvântul meu că, de îndată ce preluăm mandatul, Colegiul va începe să lucreze zi și noapte asupra acestui aspect.

Dacă ne oferiți sprijinul dumneavoastră astăzi, vom prezenta pachetul înainte de Crăciun. Aceasta nu este o promisiune, ci o afirmație.”

Primele inițiative legislative ale Comisiei Juncker

„În fiecare zi, Europa pierde oportunități prin **nevalorificarea potențialului ridicat al enormei noastre piețe unice digitale.** Unele locuri de muncă care ar trebui să existe nu sunt create. Ideile, ADN-ul economiei Europei, nu se concretizează în măsura în care ar trebui. Haideți să schimbăm și să facem lucrurile mai bine.”

„În lumea tot mai competitivă de mâine, Europa va putea prospera numai dacă **nu ne înșelăm în privința uniunii energiei.**

În vederea discuțiilor care vor avea loc pe această temă în următoarele zile, voi implora statele membre să ajungă la un acord în Consiliul European, astfel încât să putem merge la Paris cu un mandat clar. Dacă vrem să înregistrăm progrese, trebuie să ne îndreptăm cu toții eforturile în aceeași direcție.”

Concluzii

„Cetățenii își pierd încrederea, extremiștii de stânga și de dreapta se țin scai de noi, concurenții noștri își permit prea multe. Este momentul să dăm o nouă strălucire proiectului european.

Ne așteaptă provocări uriașe. Depinde de noi cum modelăm aceste provocări. Dacă dorim să avem un rol de îndeplinit în viitor, trebuie să îl îndeplinim acum. Depinde de noi să asigurăm că tot ceea ce facem poartă amprenta vizibilă a modelului social european. Pentru că Europa este scutul de protecție al tuturor acelor dintre noi care numesc acest continent minunat casa lor.

Aici, în fața dumneavoastră, în această Cameră care este farul călăuzitor al democrației europene, **vă lansez apelul de a pune, din nou, Europa în mișcare.**”

Tempo de agir

Alocução na sessão plenária do Parlamento Europeu antes da votação sobre o Colégio

Strasbourg, 22 Outubro 2014

Senhor Presidente, Senhoras e Senhores Deputados,

No discurso que tive a honra de pronunciar neste hemiciclo em 15 de julho, apresentei-vos as orientações gerais que inspiram o meu trabalho e os direitos que o Tratado confere ao Presidente indigitado da Comissão.

Não se tratou de um mero exercício de estilo: foi a apresentação de programas, de projetos, de conteúdos e de ambições.

Os Comissários que constituirão o meu Colégio, se receberem a investidura desta assembleia, estão vinculados por essas orientações gerais. Dos Comissários não pretendo uma obediência cega. Como referi em Bruxelas, quando apresentei o Colégio: na minha idade não se começa uma carreira de ditador. Gostaria que os Comissários se sintam livres. Ao Presidente indigitado da Comissão foi solicitado que envidasse todos os esforços necessários para formar um Colégio político; por conseguinte, deve respeitar-se o facto de os Comissários terem as suas opiniões políticas e, através da sua reflexão, contribuírem para o debate a nível da Comissão. Fui eleito Presidente da Comissão com base num programa que me vincula ao Parlamento Europeu: tenho um contrato com V. Exª, Senhor Presidente, e com o Parlamento Europeu, e tenciono respeitar os termos do contrato que vos apresentei neste verão.

A Comissão que assumirá funções, se este parlamento estiver de acordo, em 1 de novembro, sucederá à Comissão de José Manuel Barroso, que foi Presidente da instituição durante dez anos. Gostaria de prestar aqui homenagem a José Manuel Barroso que foi Presidente durante um período verdadeiramente difícil: a Comissão Barroso teve de gerir a crise económica e financeira e as suas consequências; a Comissão Barroso foi capaz de integrar nos múltiplos mecanismos da União, treze novos Estados-Membros. Considero que José Manuel Barroso fez um bom trabalho, embora tenha sido frequentemente criticado de um modo que, por vezes, me pareceu mesquinho. José Manuel Barroso prestou os seus leais serviços à Europa e gostaria de lhe agradecer o extraordinário trabalho que realizou.

Em julho prometi formar uma Comissão política; anunciei-vos que a próxima Comissão seria política, que seria mesmo muito política, em linha com o desejo, por assim dizer, ecuménico, que muitos de vós manifestastes. A Comissão não é um batalhão de altos funcionários anónimos: os diretores-gerais, todos competentes, devem obedecer aos Comissários e não o contrário.

Tudo fiz, portanto, para ter «pesos pesados» indigitados como membros da Comissão pelos governos e pelo Presidente indigitado.

Os homens e as mulheres que compõem o meu Colégio exerceram funções importantes nos respetivos países, funções de alta responsabilidade. A Comissão será composta de quatro ex-primeiros-ministros, dezanove ex-ministros, três ex-ministros dos Negócios Estrangeiros, vários ex-ministros das Finanças, sete Comissários cessantes e oito Comissários que já foram deputados do Parlamento Europeu: uma formação que prova a vocação eminentemente política desta Comissão.

Prometi-vos uma Comissão mais política e a sua composição revela que será mais política do que as precedentes. Em julho tinha-vos prometido uma Comissão mais eficaz, um desejo partilhado, mais uma vez, pela maioria dos deputados que formam esta assembleia. Decidi reorganizar a arquitetura da Comissão, optando por nomear, algo que nunca tinha sido feito anteriormente, um primeiro vice-presidente, Frans Timmermans, que desejaria saudar muito particularmente esta manhã.

Fiz esta opção não só porque o conheço desde há muito tempo, mas também para conferir à Comissão o equilíbrio político que a indigitação dos diferentes Comissários concretizou de forma não inteiramente satisfatória. Li em grande parte da imprensa europeia que Frans Timmermans será o meu braço direito. Espero que, de vez em quando, possa também ser o meu braço esquerdo, mas tal será difícil.

Nomeei vários Vice-Presidentes: nomeei Vice-Presidente, uma vez que o Tratado o prevê, a Alta Representante; também nomeei como Vice-Presidente a Comissária responsável pelo Orçamento, pois a elaboração e a execução do orçamento são de facto transversais por natureza; solicitei igualmente aos ex-primeiros-ministros que exercessem funções coordenadoras a nível do Colégio. Os primeiros-ministros estão familiarizados com a difícil função de coordenar os trabalhos dos outros. Por vezes com sucesso, outras vezes não, mas conhecem seguramente a matéria quando se trata de coordenação. Solicitei, portanto, àqueles que exerceram funções de primeiro-ministro que fossem Vice-Presidentes da Comissão. Decidi confiar a Frans Timmermans a aplicação do princípio da subsidiariedade: a *desregulamentação*. Trata-se de uma questão importante. Afirmámos, e prometemos aos eleitores e aos cidadãos europeus, que transformaremos a Europa numa máquina, numa instância, numa ambição, numa fábrica, que se ocupará dos grandes problemas e que abandonará os pequenos temas, que podem ser mais bem resolvidos nos Estados-Membros respetivos e a nível local. Frans Timmermans assegurará o respeito dos princípios da qualidade da regulamentação, a chamada *better regulation*. É um trabalho exigente que envolverá todos os Comissários, uma vez que todos estes devem participar neste esforço de relançamento da União Europeia, dos seus reflexos e comportamentos políticos. Decidi confiar igualmente a Frans Timmermans o domínio do desenvolvimento sustentável, uma ambição importante, um projeto a longo prazo e uma preocupação que deve ser diária. Não me foi possível aceitar a proposta da Comissão do Ambiente deste Parlamento no sentido de a competência pelo desenvolvimento sustentável ser atribuída ao Vice-Presidente responsável pelo Crescimento e o Investimento. Preferi atribuir este aspeto particularmente importante da nossa ação coletiva a Frans Timmermans, pois já na Carta dos Direitos Fundamentais, de cuja observância dependerá em grande medida o trabalho de

Frans Timmermans, está previsto o respeito do desenvolvimento sustentável, tal como no artigo 3.º do Tratado.

Os Vice-Presidentes que escolhi serão responsáveis pelas prioridades da Comissão que vos apresentei em julho último. Um Vice-Presidente será responsável pela União da Energia, em todas as suas dimensões, incluindo as energias renováveis e as energias alternativas; um Vice-Presidente será responsável pelo Crescimento e o Investimento; um Vice-Presidente será responsável pelo Mercado Único Digital e um Vice-Presidente será encarregado do Euro e Diálogo Social. Não se trata de pequenos chefes que darão ordens aos outros Comissários, porque na Comissão a lei é igual para todos os Comissários: trata-se de Vice-Presidentes de projetos, de coordenadores, de animadores, de congregadores, de organizadores de ideias e de iniciativas. Ao ouvir as audições parlamentares e ao ler a parte virtuosa da opinião pública publicada, reparei nas muitas dúvidas e interrogações que suscitam estes seres desconhecidos que são os Vice-Presidentes coordenadores dos trabalhos da Comissão. Fiquei bastante surpreendido com esta constatação. Todos me tinham dito que a Comissão devia funcionar de forma mais eficaz. Todos ou quase todos tinham deplorado o facto de o Colégio ser composto por 28 Comissários (um por país), acabando por concluir que era um número excessivo. Pelo meu lado, tinha a opção entre uma revisão da arquitetura organizativa ou a fragmentação das competências de modo a distribuí-las entre os 28 comissários. A alternativa era simples: escolher a fragmentação e a distribuição das competências próprias à Comissão entre os 28 comissários, trabalhando cada um de forma isolada, ocupando-se cada um da sua capelinha e das suas pequenas competências, ou optar por comissários que trabalham sob a égide adequada dos Vice-Presidentes que coordenarão os seus trabalhos. Se pretendiam uma Comissão decalcada do passado, deveriam tê-lo dito. Mas se, pelo contrário, pretendem uma Comissão mais eficaz, uma Comissão capaz de assegurar as grandes ambições da Europa e que as organiza e estrutura, então não há outra alternativa senão confiar a alguns Vice-Presidentes a aplicação das grandes prioridades políticas da Comissão.

Vou dar-vos dois exemplos: temos um Vice-Presidente para o Euro e o Diálogo Social e um Comissário para os Assuntos Económicos, Financeiros e a Fiscalidade, e ainda outro Comissário para os Assuntos Sociais. E temos o Semestre Europeu. É evidente que o Vice-Presidente competente deve coordenar as iniciativas da Comissária responsável pelos Assuntos Sociais e do Comissário responsável pelos Assuntos Económicos e Financeiros. O Semestre Europeu não é unicamente um semestre económico e financeiro. O Semestre Europeu, com as recomendações por país que a Comissão formulará, deve necessariamente ter em conta os aspetos sociais da construção económica e monetária da Europa.

Há todo um debate em torno da questão do «tríplo A». Todos querem o «tríplo A» que, de facto, na zona euro, é apenas apanágio de dois países: a Alemanha e o Luxemburgo. A Alemanha tem boas possibilidades de o manter, enquanto para o Luxemburgo, há que esperar para ver. Pessoalmente, gostaria que a União Europeia recuperasse e merecesse outro tipo de «tríplo A». Gostaria que a Europa tivesse o «tríplo A» social: o «tríplo A» social é tão importante como o «tríplo A» económico e financeiro.

Foi indigitado um Vice-Presidente para o Crescimento e o Investimento. Coordenará a ação de todos os Comissários que contribuirão para a política de crescimento e de investimento: a Comissária responsável pelos Transportes, o Comissário responsável pela Economia Digital, de novo o Comissário responsável pelos Assuntos Económicos, Financeiros e a Fiscalidade, a Comissária com o pelouro do Emprego e dos Assuntos Sociais, o Comissário responsável pela realização da União dos Mercados de Capitais, a Comissária responsável pelo Mercado Interno e assim por diante.

Para poder apresentar aos europeus e portanto, em primeiro lugar, a este Parlamento, um pacote de investimentos ambicioso, será necessário que alguém o organize. Como este pacote implicará a conjugação de várias competências e como há vários comissários que devem convergir as suas diferentes políticas para um centro comum, os trabalhos deverão logicamente ser coordenados por um Vice-Presidente. Quero pôr termo aos compartimentos estanques, quero abandonar esse estilo de governação que consiste em cada comissário trabalhar no seu canto; quero pôr termo à mentalidade de capelinhas que muitas vezes se pode observar na forma de trabalhar da Comissão.

Gostaria de chamar a vossa atenção para um aspeto que escapou praticamente a todos os comentadores: nesta nova arquitetura, o grande perdedor sou eu próprio... Pela simples razão de que deleguei nos Vice-Presidentes grande parte das minhas prerrogativas presidenciais. É inútil criar vice-presidências de projetos se o Presidente continuar a agir à frente da Comissão como no passado. Mas gostaria de deixar claro o seguinte: para que um ponto seja incluído na ordem do dia da Comissão, tenciono obter primeiramente a aprovação e o acordo do Vice-Presidente responsável pela coordenação respetiva. Recordo, porém, sem que tal seja uma ameaça, que aquele que delega as suas prerrogativas pode também, se necessário, recuperá-las. Quanto ao resto, os Vice-Presidentes são responsáveis pelos trabalhos que, até agora, tinham sido uma prerrogativa do Presidente da Comissão.

Em julho prometi que tudo faria para que as mulheres estivessem adequadamente representadas na nova Comissão: temos nove Comissárias femininas, ou seja, o mesmo número que compunha a Comissão Barroso. Tive de desenvolver muitos esforços para que os governos nacionais me propusessem nove candidaturas femininas. No final de julho, duas semanas após a minha apresentação a este hemiciclo, as mulheres indigitadas pelos governos eram três. Tive de convencer muitos governos a enviarem candidaturas de mulheres e tive de recusar numerosos candidatos masculinos, que não citarei expressamente, para não embaraçar os chefes de governo que consegui convencer a proporem uma mulher para o cargo de comissária. Mas, vendo bem, nove mulheres em 28 comissários continua a ser número irrisório.

Assim sendo, como todos nós somos, em princípio, membros de um partido político nacional, como, em princípio, todos nós conhecemos os nossos primeiros-ministros, comecemos desde amanhã a sensibilizar os governos nacionais para esta questão. E afirmo-o com um certo embaraço, pois o Luxemburgo não indigitou uma mulher: fá-lo-á certamente na próxima vez, pois Viviane Reding foi Comissária durante quinze anos.

Caros amigos, no debate que tivemos em julho, afirmei que acompanharia as audições com grande atenção. E como poderia ser de outra forma? Segui com interesse variável, devo confessar, as audições parlamentares, 29 no total. Em julho, afirmei que a Comissão não é o secretário-geral do Conselho Europeu ou do Conselho de Ministros e que não seria o laçao do Parlamento Europeu. Contudo, ouvi as vossas palavras e tirei um certo número de conclusões das audições realizadas sob os nossos olhos. Foi necessário substituir a candidata proposta pela Eslovénia por outra Comissária eslovena, a quem decidi atribuir o importante pelouro dos transportes. Uma vez que não me interessava pôr em causa a arquitetura de base da Comissão, decidi atribuir a União da Energia a Maroš Šefčovič, que nos últimos anos foi já Vice-Presidente e tem, por conseguinte, uma ideia sobre as possíveis implicações do trabalho de coordenação que espero da sua parte. Já referi que propus ao meu amigo Frans Timmermans aditar às suas competências todas as políticas relacionadas com o desenvolvimento sustentável. Ouvi com muita atenção todos os que lamentaram o facto de ter transferido as competências em matéria de medicamentos e de produtos farmacêuticos do Comissário responsável pela Saúde para a Comissária responsável pelo Mercado Interno. Não sou certamente daqueles que pensa – e quem me conhece sabe-o muito bem – que os medicamentos, os produtos de saúde e a própria atividade médica, sejam uma mercadoria como outra qualquer: a saúde não é uma mercadoria. Recetivo ao apelo que me foi lançado de remediar a referida distribuição das competências - um desejo expresso durante as audições parlamentares e amplamente apoiado por uma parte considerável das profissões médicas – decidi reafetar essas competências ao Comissário para a Saúde.

Considero a política espacial um domínio muito promissor e pareceu-me mais adequado encarregar a Comissária responsável pelo Mercado Interno das políticas espaciais, no seguimento das composições das Comissões anteriores. Agora no que diz respeito à cidadania: ao acompanhar os vossos debates sobre esta questão, fui sensível a algumas observações expressas, sintomáticas de um certo mal-estar. Decidi, portanto, atribuir o domínio da cidadania ao Comissário responsável pela Migração e Assuntos Internos, obviamente uma competência partilhada com a Comissária responsável pela Justiça. À pasta de Tibor Navracsics, acrescentei o Desporto.

Por último, Senhor Presidente, tomei nota dos intensos debates sobre resolução de diferendos entre investidores e Estados nas negociações do Acordo sobre a Parceria Transatlântica de Comércio e Investimento (TTIP). Permita-me dizer claramente qual é a minha posição, a qual apresentei em 15 de julho nesta assembleia e que poderá consultar nas minhas orientações políticas: não aceitarei que a jurisdição dos tribunais dos Estados-Membros seja limitada por regimes especiais para os diferendos entre investidores e Estados. O Estado de direito e o princípio da igualdade perante a lei também se devem aplicar neste contexto. O mandato de negociação prevê uma série de condições que devem ser respeitadas por esse tipo de regime, bem como uma avaliação da sua relação com os tribunais nacionais. Por conseguinte, não há qualquer obrigação a este respeito: o mandato deixa a questão em aberto, servindo de orientação. Considerava que o meu compromisso nesta matéria era bastante claro, mas esclareço e reitero aqui e hoje de bom grado, como muitos me pediram que fizesse: no acordo que a minha Comissão apresentará a esta assembleia para aprovação não haverá nada que

limite o acesso das partes aos tribunais nacionais ou que permita que tribunais secretos tenham a última palavra a dizer nos diferendos entre investidores e Estados.

Pedi novamente a Frans Timmermans que, na sua qualidade de Primeiro Vice-Presidente responsável pelo Estado de Direito e pela Carta dos Direitos Fundamentais, me aconselhasse sobre esta questão. Não haverá nenhuma cláusula sobre diferendos entre investidores e Estados no TTIP, se Frans Timmermans não concordar igualmente. Acredito que, com o vosso apoio, podemos negociar um acordo comercial ambicioso com os EUA nestes termos, no pleno respeito dos interesses europeus e do Estado de Direito. Estou profundamente empenhado no sentido de celebrar um acordo comercial com os EUA, mas prometi a este Parlamento durante a campanha que estarei atento às regras europeias. Temos de negociar com os americanos. Frans Timmermans conduzirá este acordo até ao fim, mas eu quis ser o mais claro possível em relação a este ponto.

Senhor Presidente, vou agora falar na língua do campeão do Mundo de futebol, que de momento revela uma certa fraqueza.

O Presidente considera que se trata de uma fraqueza passageira; mas os alemães têm de habituar-se à ideia de ela poder ter um carácter duradouro.

Gostaria de dar mais algumas explicações a propósito de algumas questões que tiveram uma importância significativa no debate da passada semana.

Tinha prometido em julho que apresentaria um pacote de medidas de investimento no valor de 300 mil milhões de euros. O investimento é fundamental para a economia europeia e para as pessoas que vivem e trabalham na Europa. Atualmente, a Europa sofre de uma forte redução do investimento, que se eleva a mais de 20 % em média, comparando diretamente com 2007, ano anterior à crise; esse valor é de 36% em Portugal e de 64% na Grécia. As economias nas quais não se investe não conseguem crescer; e as economias que não crescem não conseguem garantir emprego. Este programa de investimentos é muito importante do meu ponto de vista. Gostaria de deixar bem claro que quaisquer tentativas destinadas a desviar-me deste projeto (e que não têm deixado de surgir) serão infrutíferas: apresentarei este programa de investimentos.

Este programa de investimentos não pode ser financiado com novas dívidas. Temos de envidar esforços para estimular os investimentos privados através de uma contribuição inteligente de fundos públicos. A economia deve saber que também ela tem um papel a desempenhar na sociedade. O combate ao desemprego não é da responsabilidade exclusiva dos Estados; a economia também tem a sua parte de responsabilidade. Por conseguinte, apelo à economia europeia no sentido de contribuir para a melhoria da situação dos mercados de trabalho europeus e para a realização do fluxo de investimentos de que tanto precisamos urgentemente para avançar.

Contrariamente ao inicialmente previsto, não apresentarei este programa de investimento nos três primeiros meses do meu mandato, mas sim antes do Natal e

em colaboração com o Vice-Presidente Jyrki Katainen, responsável por esta pasta. Há urgência e, por conseguinte, devemos responder o mais rapidamente possível.

Este programa de investimentos não será um programa conjuntural como os que alguns Estados-Membros tentaram lançar nos anos 70. Os programas conjunturais são fogos de palha. Precisamos, isso sim, de investimentos concretos que conduzam a mais crescimento a médio prazo, investimentos que reforcem o poder da economia europeia. Não se trata simplesmente de manipular dinheiro para dar a impressão de que se está a fazer alguma coisa. Trata-se de mobilizar capitais para, juntamente com o setor privado, reforçar a médio prazo os fatores e o potencial de crescimento na União Europeia. E se digo isto é porque a principal tarefa que nos espera é a luta contra o desemprego; e a luta contra o desemprego dos jovens, que em muitos Estados-Membros atinge níveis escandalosamente elevados, requer, não apenas, mas sobretudo, um apoio da economia privada.

No âmbito deste esforço global, é evidente que devemos desenvolver a agenda digital europeia e o mercado interno digital. O meu colega Günther Oettinger irá ocupar-se desta importante matéria. Os investimentos que devem ser realizados neste setor irão traduzir-se num crescimento de cerca de 250 mil milhões de euros nos próximos anos. Concretizaremos esse projeto.

Nos últimos meses o pacto de estabilidade foi muito discutido e criticado mas pouco analisado. Quero ser bem claro também sobre esta questão. Defendo, eu e toda a Comissão Europeia, as declarações proferidas a este respeito no Conselho Europeu de 27 de junho: as regras não vão ser alteradas. Em junho, os 28 Governos sem exceção declararam que não se mudam as regras, mas que estas devem, no entanto, ser aplicadas com a flexibilidade prevista nos Tratados e noutros textos jurídicos. Faremos o que o Conselho Europeu nos convidou a fazer e aquilo que já declarei nesta assembleia em 15 de julho: terá de haver disciplina orçamental, flexibilidade e reformas estruturais. Sem reformas estruturais que contribuam para relançar a economia europeia e o mercado de trabalho europeu não haverá flexibilidade.

Gostaria de sugerir a alguns colegas que abandonem a ideia de que uma austeridade exagerada e uma moderação da despesa excessiva conduzem automaticamente ao relançamento do crescimento e à dinamização do mercado de trabalho. Mas o contrário também não é verdade, défices e níveis de dívida elevados não geram automaticamente crescimento. Se assim fosse, se défices e níveis de dívida elevados gerassem automaticamente crescimento, a Europa cresceria mais do que em qualquer outro período da sua história, dado que nunca tivemos de responder por tantas dívidas como atualmente. Porém, é igualmente falso pensar que a consolidação orçamental por si só constitui um fator de crescimento, sem a flexibilidade e as reformas estruturais necessárias. Precisamos de ambas: disciplina orçamental e política orientada para o crescimento, associada a investimentos, para podermos progredir no futuro ao ritmo necessário.

Por último, minhas Senhoras e meus Senhores, observei que muitas interrogações foram suscitadas pelas minhas declarações feitas em julho em matéria de alargamento. Nomeei um Comissário responsável pela Política de Vizinhança e Negociações de Alargamento. Algumas das vossas comissões propuseram que esta

pasta passasse a ter o nome de «Comissário para a Vizinhança e o Alargamento». Decidi, após uma análise rigorosa, em primeiro lugar comigo mesmo e depois com alguns dos meus amigos, designar esta pasta «Comissário responsável pelas Negociações de Alargamento». Não pretendo enganar as pessoas nem os povos: deve evitar-se dar a impressão aos países que são candidatos que poderão tornar-se membros da União Europeia nos próximos cinco anos. Não haverá novos membros durante o mandato desta Comissão: tal não é de forma alguma viável.

Então, não vale a pena criar falsas ilusões. Não devemos fazer crer às pessoas que aguardam a adesão que esta poderá ter lugar nos próximos cinco anos. É evidente que as negociações de alargamento continuarão com o mesmo impulso, a mesma força, o mesmo empenhamento como até este momento. E não posso deixar de saudar os países candidatos à adesão à União Europeia, dizendo-lhes que, sim, as negociações serão aceleradas se necessário, mas não é realista acreditar que poderão ser concluídas com sucesso até 2019.

Por último, há um problema que me preocupa e que vos preocupa e que é escandaloso: são as faturas não pagas da União Europeia.

Trata-se de um problema antigo. Guy Verhofstadt e eu próprio, Ministros do Orçamento e antigos colegas no Conselho de Ministros correspondente, detetámos faturas não pagas: para ser credível, a União Europeia não pode ser um mau pagador; tem de honrar os seus compromissos.

Estes são, Senhor Presidente, Senhoras e Senhores Deputados, alguns esclarecimentos que queria trazer aos nossos debates e às várias interrogações que foram suscitadas por esta assembleia.

Evoluímos num contexto internacional que nos mostra, cada dia que passa, que vivemos num mundo cada vez mais perigoso. O movimento conhecido por «Estado Islâmico» é incompatível com os valores europeus: não podemos aceitar comportamentos dessa natureza.

A crise do vírus do ébola exige uma reação forte, rápida, organizada e concentrada por parte da União Europeia: não creio que tenhamos estado à altura quando se tratou de lutar contra esta epidemia.

Constato, com grande tristeza, que nada fizemos enquanto o fenómeno se circunscrevia unicamente ao continente africano. No dia em que a epidemia chegou à Europa, pusemo-nos em movimento: deveríamos ter agido antes.

Os problemas relacionados com a migração ilegal continuam por resolver. Solicitei ao antigo ministro dos Negócios Estrangeiros e antigo Ministro da Defesa da Grécia que trate deste assunto, tal como solicitei ao Comissário cipriota responsável pela Ajuda Humanitária que se desloque o mais rapidamente possível a África para marcar no terreno a presença da Comissão Europeia. Os problemas associados à migração ilegal e à migração legal serão tratados como verdadeiras prioridades pela Comissão que, espero, assumirá as suas funções em 1 de novembro.

Reitero o que declarei em julho: gostaria que voltássemos a redescobrir as virtudes do método comunitário. Gostaria que a Comissão e este Parlamento fossem os artesãos e os arquitetos da recuperação do método comunitário e os defensores das suas vantagens.

O método intergovernamental, em caso de urgência e em ocasiões concretas, tem as suas virtudes, mas acredito no triângulo virtuoso entre o Parlamento, o Conselho e a Comissão, e gostaria que redescobrissemos o método comunitário.

Afirmo perante vós que nos sentimos vinculados a este Parlamento por um contrato com a duração de cinco anos. A primeira instância de referência da nova Comissão será o Parlamento, a assembleia que assegurou que se retirem as consequências normais, naturais, das eleições de 27 de maio último, da expressão do sufrágio universal.

Admito que alguns dos presentes não fossem favoráveis a que os partidos políticos apresentassem candidatos cabeças de lista. Mas assim foi feito e hoje digo-lhes, sobretudo àqueles que se opunham a esse processo, que o tempo não volta atrás.

Em 2019, a campanha eleitoral europeia será uma verdadeira campanha pan-europeia e todos o saberão, antes de irem votar... A democracia é também europeia, é continental e, ao reforçar o seu carácter democrático, a Europa não subtrai relevância aos Estados nem às nações... Nações que, repito, não são invenções provisórias da História: são feitas para durar e a Europa deve respeitar as nações e os Estados-Membros. Não se constrói a Europa contra as nações, que têm as suas tradições, as suas virtudes, as suas riquezas, as suas razões de ser. Não se constrói a Europa contra os Estados-Membros, mas com as boas vontades que podemos encontrar em toda a Europa, a nível da sociedade civil, das nossas sociedades, dos nossos Estados-Membros e dos parlamentos nacionais.

Vou dizer-vos qual é minha convicção: a minha convicção é que esta será a Comissão da última oportunidade: ou conseguimos aproximar os cidadãos europeus da Europa ou falharemos; ou conseguimos fazer da Europa um bloco político que se ocupa dos grandes problemas e deixa de lado os de menor importância, ou falharemos; ou conseguimos, em concertação com os Estados-Membros, com os governos, com os parlamentos, com os parceiros sociais, reduzir drasticamente o nível do desemprego, ou falharemos; ou voltamos a dar uma perspectiva aos jovens europeus, ou teremos falhado.

Gostaria que aproveitássemos esta oportunidade para fazer avançar a Europa: a Europa merece-o e conta convosco, Senhor Presidente, Senhoras e Senhores Deputados, para apoiar a Comissão nas múltiplas tarefas que se nos apresentam, que se apresentam a V. Ex^{as}. e que se apresentam aos cidadãos europeus.

Muito obrigado pela vossa atenção.

